Krimināllieta Nr.18240015323
Lietas arhīva Nr.KA03-0205-24
ECLI:LV:LAAT:2024:1210.18240015323.4.S

Latgales apgabaltiesa
SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rēzeknē, 2024.gada 10.decembrī

Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs – Andris Strauts un tiesneši – Dagmāra Skudra un Valentīna Sokolova,
piedaloties prokuroram – Jurijam Sjanitam, apsūdzētajam –/Persona E/ (/Persona E/), apsūdzētā aizstāvei – zvērinātai advokātei Lolitai Vinogradovai,
atklātā tiesas sēdē, apelācijas kārtībā, sakarā ar apsūdzētā /Persona E/ (/Persona E/) apelācijas sūdzību, apsūdzētā /Persona E/ (/Persona E/) aizstāvja – zvērināta advokāta Ojāra Plotiņa apelācijas sūdzību un Dienvidlatgales prokuratūras prokurora Jurija Sjanita apelācijas protestu par Latgales rajona tiesas 2024.gada 18.marta spriedumu, iztiesāja krimināllietu /Persona E/ (/Persona E/) apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, atbildība par kuru paredzēta Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.panta trešajā daļā.
Aprakstošā daļa
Ar Latgales rajona tiesas 2024.gada 18.marta spriedumu Ukrainas Republikas pilsonis /Persona E/ (/Persona E/), dzim. /Datums /, atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka organizētā grupā mēģināja nelikumīgi pārvietot pāri valsts robežai lielu personu skaitu, t.i., vienā gadījumā vairāk nekā piecas personas, šādos pirmās instances tiesas konstatētajos apstākļos:
Pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā, bet ne vēlāk par /Datums /, konkrēti nenoskaidrotas personas, kriminālprocess pret kurām izdalīts atsevišķā lietvedībā (turpmāk - Persona Nr.1, Persona Nr.2, Persona Nr.3, Persona Nr.4 un Persona Nr.5), savstarpēji vienojoties, nolēma par samaksu nelikumīgi pārvietot nelegālos imigrantus bez derīgām vīzām un uzturēšanas atļaujām, kas dod tiesības likumīgi šķērsot Latvijas Republikas robežu un uzturēties Latvijas Republikas vai citas Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijā (turpmāk - nelegālie imigranti), no Baltkrievijas Republikas uz Latvijas Republikas pierobežu, tālākai pārvietošanai līdz Polijas Republikas - Vācijas Federatīvās Republikas robežai.
Lai noziedzīgais nodoms tiktu īstenots sekmīgi, tā izdarīšanā Persona Nr.1, Persona Nr.2, Persona Nr.3, Persona Nr.4 un Persona Nr.5 par atlīdzību iesaistīja /Persona E/ (/Persona E/), šādi izveidojot apvienību (turpmāk - organizētu grupu), kurā katram tās dalībniekam bija noteikti pienākumi. Organizētās grupas komunikācija notika ar mobilās aplikācijas "Telegram" starpniecību. Personai Nr.1 organizētās grupas sastāvā bija noteikts pienākums, - ejot kājām, pārvietot nelegālos imigrantus pāri Baltkrievijas Republikas un Latvijas Republikas robežai, apejot robežkontroles punktus. Persona Nr.2, kurai mobilajā aplikācijā "Telegram" bija segvārds "/segvārds /", organizētās grupas sastāvā nodarbojās ar potenciālo nelegālo imigrantu pārvadātāju atlasi. Persona Nr.3 un Persona Nr.4, kurām mobilajā aplikācijā "Telegram" bija segvārdi "/segvārds /" un "/segvārds /" vadīja izveidoto grupu ar mobilās aplikācijas "Telegram" starpniecību, nosūtot konkrētām personām konkrētus uzdevumus, tai skaitā, koordinātes ar nelegālo imigrantu atrašanās vietām un deva norādījumus par naudas līdzekļu pārskaitīšanu. Persona Nr.5, kurai mobilajā aplikācijā "Telegram" bija segvārds "/segvārds/", labi pārzinot Latvijas Republikas - Baltkrievijas Republikas pierobežas zonas apvidu, deva norādījumus nelegālo imigrantu pārvadātājam par kustības virzienu un nelegālo imigrantu atrašanās lokācijām. Savukārt, /Persona E/ nelegālos imigrantus ar transportlīdzekli bija jāpaņem noteiktā vietā un nelikumīgi jāpārvieto pāri Latvijas Republikas robežai līdz Polijas Republikas - Vācijas Federatīvās Republikas robežai.
/Datums / /Persona E/, atrodoties Polijas Republikā, pilsētā Lodz, mantkārīgu motīvu vadīts, sarakstoties mobilajā aplikācijā "Telegram" ar Personu Nr.2, piekrita iesaistīties nelegālo imigrantu nelikumīgā pārvietošanā no Latvijas Republikas - Baltkrievijas Republikas pierobežas līdz Polijas Republikas - Vācijas Federatīvās Republikas robežai,

saņemot par to atlīdzību 1200 ASV dolāru apmērā par katru pārvietotu nelegālo imigrantu. Tad, naktī no /Datums / uz /Datums /, /Persona E/, kā autovadītājs, ar transportlīdzekli /transportlīdzekļa marka/, ar Polijas Republikas valsts reģistrācijas numura zīmi /numura zīme/, sekojot Personas Nr.2 norādījumiem, no Polijas Republikas pilsētas Lodz devās uz Latvijas Republikas pilsētu /pilsētas nosaukums/.
/Datums / vakara pusē, atbraucot uz /pilsētas nosaukums/, /Persona E/ kļuva zināms, ka organizētā grupā ir iesaistītas vēl Persona Nr.3, Persona Nr.4 un Persona Nr.5, ar kurām /Persona E/ uzturēja sakarus mobilajā aplikācijā "Telegram".
/Datums / ap plkst.7.00, saskaņā ar iepriekšējo vienošanos un izpildot Personas Nr.3, Personas Nr.4 un Personas Nr.5 norādījumus, /Persona E/ ieradās /Adrese /, Latvijas Republikas – Baltkrievijas Republikas pierobežā, konkrētajā viņam norādītajā vietā.
Pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk par /Datums / plkst.7.00, Persona Nr.1, apzinoties, ka /Persona E/ pārņems un nelikumīgi pārvietos nelegālos imigrantus pāri Latvijas Republikas robežai turpmākai to pārvešanai līdz Polijas Republikas - Vācijas Federatīvās Republikas robežai, rādot nelegāliem imigrantiem kustības virzienu, ejot kājām, apzināti apejot robežkontroles punktus, izveidotās robežšķērsošanas vietas, pirmstiesas izmeklēšanas laikā precīzi nenoskaidrotā vietā, nelikumīgi šķērsoja Baltkrievijas Republikas un Latvijas Republikas robežu, pārvietojot nelegālos imigrantus līdz vietai, kur tos sagaidīja ar automašīnu /Persona E/.
/Persona E/, apzinoties, ka nelikumīgi jāpārvieto nelegālie imigranti pāri Latvijas Republikas robežai tālākai pārvietošanai līdz Polijas Republikas - Vācijas Federatīvās Republikas robežai, kuri iepriekš nelikumīgi ir šķērsojuši Baltkrievijas Republikas - Latvijas Republikas robežu, kuru šķērsošanu nodrošināja Persona Nr.1, norādītajā vietā, izpildot organizētās grupas dalībnieka lomu, apzinoties, ka minētajām personām nav derīgas vīzas un uzturēšanās atļaujas, kā arī nav tiesību uzturēties Latvijas Republikas teritorijā, uzņēma savā automašīnā sešus nelegālos imigrantus un uzsāka viņu pārvietošanu pa Personas Nr.5 norādīto maršrutu, nolūkā izvest viņus no Latvijas Republikas un nogādāt līdz Polijas Republikas - Vācijas Federatīvās Republikas robežai, t.i., nelikumīgi pārvietot sešus nelegālos imigrantus pāri Latvijas Republikas - Lietuvas Republikas un Lietuvas Republikas - Polijas Republikas valsts robežām.
Taču, /Datums / plkst.7.35 /novada, pagasta nosaukums/, netālu no degvielas uzpildes stacijas "/nosaukums/", uz ceļa P70 /Persona E/ vadīto automašīnu apturēja Valsts robežsardzes amatpersonas un /Persona E/ aizturēja, tāpēc noziegums netika izdarīts līdz galam no /Persona E/ gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.
Pirmās instances tiesa atzina, ka ar savām darbībām /Persona E/ (/Persona E/) izdarīja tīša smaga nozieguma mēģinājumu, atbildība par kuru paredzēta Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.panta trešajā daļā, un piesprieda par tā izdarīšanu sodu – brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem.
Tiesa nosprieda, - saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda laikā ieskaitīt /Persona E/ (/Persona E/) aizturēšanas un apcietinājuma laiku no /Datums / līdz šā sprieduma spēkā stāšanās dienai.
Līdz spriedums stājas spēkā, atstāt negrozītu /Persona E/ (/Persona E/) piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums.
No /Persona E/ (/Persona E/) valsts labā piedzīt procesuālos izdevumus 476,92 euro (četri simti septiņdesmit seši euro 92 centi) par automašīnas /transportlīdzekļa marka/, Polijas Republikas valsts reģistrācijas numura zīme /numura zīme/, glabāšanu Nodrošinājuma valsts aģentūras stāvlaukumā, nosakot termiņu – 30 dienas no sprieduma stāšanās spēkā dienas, labprātīgai šo izdevumu samaksai.
Turklāt, piedzīt no /Persona E/ (/Persona E/) valsts labā procesuālos izdevumus 380 euro (trīs simti astoņdesmit euro) par aizstāvju sniegto valsts nodrošināto juridisko palīdzību pirmstiesas procesā, nosakot termiņu – 30 dienas no sprieduma stāšanās spēkā dienas, labprātīgai šo izdevumu samaksai.
Pamatojoties uz Krimināllikuma 70.12 pantu, konfiscēt /Persona E/ (/Persona E/) piederošo automašīnu /transportlīdzekļa marka/, Polijas Republikas valsts reģistrācijas numura zīme /numura zīme/ un realizācijas rezultātā iegūtos naudas līdzekļus 351 euro (trīs simti piecdesmit viens euro), kas glabājas Valsts kasē deponēto līdzekļu kontā /konta numurs/.
Pamatojoties uz Krimināllikuma 70.12 panta otro daļu un Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 2.punktu, konfiscēt un nodot Valsts ieņēmumu dienestam mobilo telefonu /nosaukums/ (IMEI 1: /numurs/, IMEI 2: /numurs/), kas glabājas pie krimināllietas materiāliem papīra aploksnē ar drošības 24 uzlīmi Nr.K21-1059874.
Minēto Latgales rajona tiesas spriedumu apsūdzētais /Persona E/ (/Persona E/), apsūdzētā /Persona E/ (/Persona E/) aizstāvis – zvērināts advokāts Ojārs Plotiņš un Dienvidlatgales prokuratūras prokurors Jurijs Sjanita pārsūdzēja apelācijas kārtībā.
Apsūdzētais /Persona E/ (/Persona E/), iesniegtajā apelācijas sūdzībā norādot par nepiekrišanu pirmās instances tiesas spriedumam, lūdza vēlreiz pārskatīt attiecībā par viņu pieņemto lēmumu, izprast viņa rīcības motīvus un tik bargi (acīmredzot domāts, – kā pirmās instances tiesa) nesodīt.

Šāds apsūdzētā lūgums apelācijas sūdzībā pamatots ar argumentiem:
tiesas piespriestais sods, viņa ieskatā, ir pārāk bargs un nav humāns, ņemot vērā, ka viņš pilnībā un ar visu palīdzēja un sadarbojās ar izmeklēšanu, atbildot uz visiem viņam uzdotajiem jautājumiem, kā arī par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļiem norādot tādu informāciju, kas palīdzēja izmeklēšanai;
tiesas spriedumā nepietiekami izvērtēta viņa loma, jo viņš nav nekāds nozieguma organizators vai noziedzīgās grupas dalībnieks, bet, kā tas arī izriet no sarakstes, - parasts pēc sludinājuma atrasts vadītājs, ko viņš nekad arī nav slēpis. Viņam vispār nav zināmi noziedzīgās grupas dalībnieki, organizators.
Papildus minētajam, apsūdzētais apelācijas sūdzībā izteikto lūgumu pamatojis ar savu personību raksturojošo informāciju. Proti, viņam iepriekš nav bijušas nekādas problēmas ar likumu, dzīvojis likumpaklausīgu dzīvi; ir ģimenisks, darbu mīlošs puisis, kurš visu laiku, kamēr dzīvoja Polijā, strādāja vienā uzņēmumā un bija neaizvietojams un svarīgs darbinieks; ārpus darba vienmēr meklēja piestrādāšanas iespējas; viņam ir līgava un jaundzimusi meita, kurai viņa aizbraukšanas brīdī bija tikai 2 mēneši, kā arī Ukrainā dzīvo slima mamma, kura ir 3.grupas invalīde un veselības uzturēšanai nepārtraukti nepieciešami medikamenti.
Tāpat viņš atzīst, ka pārkāpa likumu un nelūdz piedot un aizmirst par to, tomēr, lūdz vēlreiz iepazīties un izvērtēt viņa personību raksturojošo informāciju un iepriekš norādītos noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, tostarp, attiecībā par viņa niecīgo lomu tā saucamajā organizētajā grupā, par kuru viņš pat nezināja. Tāpat viņš nebija gatavs tam, kam bija jābūt gatavam un par to, kas bija jāzina. Noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā iesaistījās vieglprātīgi.
Apsūdzētā aizstāvis Ojārs Plotiņš, iesniegtajā apelācijas sūdzībā norādot par pirmās instances tiesas pieļautiem Kriminālprocesa likuma 127., 128., 129. un 131.panta pārkāpumiem lietas iztiesāšanā, kā arī nepareizu Krimināllikuma pantu piemērošanu, kvalificējot apsūdzētajam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu atbilstoši Krimināllikuma 15.panta ceturtajai daļai un 285.panta trešajai daļai, kā rezultātā tika pieņemts nepamatots nolēmums, lūdza pilnā apjomā atcelt Latgales rajona tiesas 2024.gada 18.marta spriedumu par /Persona E/ (/Persona E/) notiesāšanu un taisīt jaunu spriedumu, /Persona E/ (/Persona E/) izvirzītajā apsūdzībā attaisnojot.
Šāds apsūdzētā aizstāvja lūgums apelācijas sūdzībā pamatots ar argumentiem:
lietā nav iegūti pietiekoši pierādījumi, ka apsūdzētais /Persona E/ (/Persona E/) ir izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu. Apsūdzētā vainīgums viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā spriedumā galvenokārt pamatots ar netiešajiem pierādījumiem, atstājot bez vispusīgas vērtēšanas apsūdzētā sniegtās liecības gan pirmstiesas izmeklēšanas gaitā, gan tiesā, turklāt, atstājot bez argumentētas analīzes aizstāvības atsauces uz judikatūru, kas apstiprina /Persona E/ rīcības motīvus;
pirmās instances tiesa, konstatējot aizstāvamā vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, konkrētajā gadījumā, - tā mēģinājumā, spriedumā atzina, ka ar aizstāvamā darbībām tika radīts apdraudējums, vērsts uz Eiropas Savienības drošību, jo nelegālo imigrantu pārvietošana pāri Latvijas Republikas robežai sekmē neidentificētu personu, kas varētu būt saistītas ar teroristiskām organizācijām vai ārvalstu aģentu nekontrolētu pārvietošanos Eiropas Savienībā. Taču, pirmstiesas izmeklēšanas laikā minēto apstākļu un varbūtējo seku iestāšanās netika konstatēta. Tādēļ, šāds tiesas apgalvojums uzskatāms par politizētu. Visas nelegāli ieceļojošās personas no Baltkrievijas nevar uzskatīt par bīstamām Eiropas valstu pārvaldības kārtībai, tādam uzskatam nav juridiska pamata, jo neviens nav noskaidrojis nelegālo imigrantu pārvietošanās mērķi un cēloņus un nelegālie imigranti var būt gan politiskie, gan ekonomiskie bēgļi;
tiesa nepamatoti atzina par pilnībā pietiekamiem un izmantojamiem kā tiešie pierādījumi apsūdzētajam izvirzītās apsūdzības pierādīšanā tikai divu konkrētajā gadījumā nopratināto nelegālo imigrantu liecības, neņemot vērā un nevērtējot, ka šo liecinieku sniegto ziņu īstums netika pārbaudīts, līdz ar ko, netika noskaidrota objektīvā patiesība, kas dod pamatu celt pamatotu apsūdzību. Turklāt, šo nopratināto liecinieku sniegto ziņu saturs sniedz tikai informāciju par šķērsoto valstu nosaukumiem, robežu šķērsošanas vietām un naktsmītnēm, bet nesniedz nekādu informāciju par komunikāciju un attiecībām ar automašīnas vadītāju /Persona E/, kā arī, visi seši nelegālie imigranti pēc to aizturēšanas un aptaujas nekavējoties tika izraidīti no Latvijas valsts, tādējādi, faktiski konkrētajā gadījumā liedzot apsūdzētajam tiesības uz aizstāvības nodrošināšanu, jo minētā iemesla dēļ nebija iespējams pārbaudīt /Persona E/ sniegtās liecības pirmstiesas izmeklēšanas laikā. Proti, konkrētajā gadījumā par viņa liecībās norādīto nodomu atteikties no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas sakarā ar viņa iespējamo dzīvības, veselības apdraudējumu un automašīnas atsavināšanu;
tiesa nepamatoti aizstāvamā liecības par to, ka viņš, ieraugot Valsts robežsardzes dienesta automašīnu, apturēja savu automašīnu tādēļ, ka bija bail no automašīnā uzņemtajiem imigrantiem un gribēja tos pie pirmās izdevības izsēdināt atzina par neticamām, šai sakarā vienpusēji secinot, ka apsūdzētā mašīnas apturēšana objektīvi saistīta tikai ar robežsargu norādījumiem apturēt automašīnu, nevis ar paša apsūdzētā gribu. Pretēji šādam tiesas secinājumam, aizstāvja ieskatā, minētā /Persona E/ rīcība, - ieraugot Valsts robežsardzes automašīnu, apturēt savu

automašīnu -, ir tiešs pierādījums tam, kā viņš iespējamo draudu apstākļos izmantoja situāciju, lai atbrīvotos no agresīvajiem pasažieriem. Minētā sakarā jāņem vērā arī tas, ka, ja /Persona E/ būtu bijis nodoms turpināt noziedzīgo nodarījumu, tad viņš nebūtu izdarījis Ceļu satiksmes pārkāpumu. Šādā veidā viņš ar savu rīcību, apturot automašīnu, tika pievērsis Valsts robežsardzes ekipāžai savu uzmanību;
vienlaikus, apsūdzētā aizstāvis apelācijas sūdzībā vērsa uzmanību uz Ceļu satiksmes noteikumu 25.7., 25.7.1., 26. un 27.punktu, kuros noteikti ceļu satiksmes dalībnieku pienākumi situācijās, kad viņu vadītajam transportlīdzeklim tuvojas operatīvais transportlīdzeklis, un šai sakarā norādīja, ka konkrētajā gadījumā /Persona E/ ar skaļruņa palīdzību netika dota komanda apstāties. Viņš, neesot šādai komandai, pēc savas iniciatīvas apturēja transportlīdzekli un veiksmīgi izmantoja situāciju, lai atbrīvotos no pasažieriem. Apsūdzētā aizstāvja ieskatā, apsūdzētā nodoms apturēt automašīnu konkrētajos apstākļos liecina par /Persona E/ objektīvu situācijas novērtējumu, ataino gribas un rīcības īstumu ar nodomu neturpināt noziedzīgu nodarījumu. Noziedzīga nodarījuma izdarīšanas gaitā /Persona E/ uztverē varēja rasties neparedzēts stress (ekscess), kura rezultātā viņš savu psiholoģisko apsvērumu vadīts mainīja savu nodomu un atteicās no noziedzīga nodarījuma īstenošanas un šādā veidā, ļoti iespējams, tika izvairījies no iepriekš minētajām nevēlamām sekām;
/Persona E/ notiesājošs spriedums konkrētajā gadījumā pamatots arī ar pirmstiesas procesā iegūtiem apšaubāmiem un netiešiem pierādījumiem, kas balstās uz nenoskaidrotu, neidentificētu liecinieku komunikāciju no interneta mobilajā aplikācijā "Telegram" sarakstes un vizuālo informāciju no ģeolokācijas kartēm, kas nevar dot pilnīgu, vispusīgu un objektīvu informāciju par plānotā noziedzīgā nodarījuma apstākļiem un maršrutu. Vienlaikus, apelācijas sūdzībā norādīts, ka no lietā esošās sarakstes un sarunām nekļūdīgi var izdarīt secinājumu, ka /Persona E/ nebija pārliecināts par to, ka netiks apmānīts un darbs par nelegālo imigrantu pārvietošanu tiks atlīdzināts. Konkrētajā gadījumā /Persona E/ šaubām arī bija pamats, tādēļ sarunas ar grupas dalībniekiem tika vestas ar viltu un piesardzību, savukārt, radušās aizdomas par varbūtējo negodīgo attieksmi pret viņu papildus pastiprināja vēlēšanos pieņemt lēmumu un atteikties no iesāktā noziedzīgā nodarījuma;
minētais kopumā, apsūdzētā aizstāvja ieskatā, dod pamatu secinājumam, ka pirmās instances tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izmeklējusi lietas apstākļus, ar to dodot pamatu apšaubīt /Persona E/ piespriestā soda likumību.
Papildus minētajam, apsūdzētā aizstāvis iesniegtajā apelācijas sūdzībā norādīja, ka jauni pierādījumi apelācijas instances tiesai netiek pieteikti.
Prokurors, iesniegtajā apelācijas protestā norādot par pirmās instances tiesas sprieduma nepamatotību daļā par apsūdzētajam piespriesto brīvības atņemšanas soda mēru un soda neatbilstību Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā paredzētajam soda mērķim un 46.panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā norādītajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, lūdza atcelt Latgales rajona tiesas 2024.gada 18.marta spriedumu daļā par apsūdzētajam /Persona E/ (/Persona E/) piespriesto brīvības atņemšanas soda mēru un taisīt šajā daļā jaunu nolēmumu, /Persona E/ (/Persona E/) par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu piespriežot pamatsodu – brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) gadiem, savukārt, pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstājot negrozītu.
Šāds prokurora lūgums iesniegtajā apelācijas protestā pamatots ar argumentiem:
Latgales rajona tiesa konkrētajā gadījumā nepamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2.punktu atzina par /Persona E/ atbildību mīkstinošu apstākli to, ka viņš aktīvi veicināja noziedzīgā nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu, sniedza ziņas par noziedzīgā nodarījumā iesaistītajām personām.
Tiesa šai sakarā neņēma vērā un nevērtēja to, ka konkrētajā gadījumā izmeklēšanai jau bija zināma tā informācija, ko /Persona E/ tai sniedza pirmstiesas kriminālprocesā. Izmeklēšanas rīcībā bija arī /Persona E/ sarakste ar pārējiem organizētās grupas dalībniekiem mobilajā aplikācijā "Telegram", no kuras, citastarp, secināms par /Persona E/ lomu noziedzīgajā grupējumā. Līdz ar to, tiesai bija jāņem vērā tiesu judikatūrā norādītā atziņa, ka "… tas vien apstāklis, ka persona uzreiz nopratināšanas laikā atzinusies tai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, nav atteikusies liecināt par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļiem, nebija pretdarbojusies amatpersonām, kuras veic kriminālprocesu, vēl nenozīmē to, ka viņa pati aktīvi veicinājusi noziedzīgā nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu" (skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2020.gada 15.decembra lēmums lietā Nr.SKK-532/2020);
Latgales rajona tiesa, nosakot brīvības atņemšanas ilgumu /Persona E/, nepietiekoši rūpīgi un objektīvi izvērtēja izdarīto noziegumu ģeopolitiskās situācijas kontekstā. Nelegālo imigrantu nelikumīga pārvietošana pāri valsts robežai ne tikai apgrūtina valsts robežas apsardzībā iesaistīto iestāžu darbību nelikumīgi valsts robežu šķērsojušu personu konstatēšanā, bet sekmē neidentificētu personu (piemēram, ar teroristiskām organizācijām saistītu vai ārvalstu specdienestu aģentu) nekontrolētu pārvietošanos Eiropas Savienības teritorijā. Turklāt, liela personu skaita pārvietošana pāri valsts robežai rada paaugstinātu apdraudējumu ar likumu aizsargātām interesēm, apdraud Latvijas

valsts un Eiropas Savienības drošību kopumā. Tas sekmē un atbalsta Baltkrievijas realizētā hibrīdapdraudējuma īstenošanu, destabilizē tiesisko kārtību un rada būtisku sabiedrības un valsts drošības apdraudējumu. Pret minēto apdraudējumu jāvēršas īpaši stingri, līdz ar to, sodiem par šāda veida noziedzīgiem nodarījumiem ir jābūt tādiem, lai spētu arī citas personas atturēt no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Turklāt, jāņem vērā, ka konkrētajā gadījumā apsūdzētā darbībās tika konstatētas divas kvalificējošās pazīmes, kas palielina viņa izdarītā noziedzīgā nodarījuma kaitīgumu – liela personu skaita pārvietošana pāri valsts robežai un nozieguma izdarīšana organizētā grupā;
Valsts apsūdzība arī nepiekrīt tiesas secinātajam spriedumā, ka "…apsūdzētā izdarītais nozieguma mēģinājums nav atzīstams par tādu, kuram būtu maksimāli paaugstināta kaitīguma pakāpe salīdzinājumā ar citiem analoģiskiem noziedzīgiem nodarījumiem. Noziedzīgais nodarījums netika izdarīts līdz galam, jo apsūdzētā vadīto automašīnu apturēja Valsts robežsardzes amatpersonas. Līdz ar to, netika izdarītas visas nodarījuma sastāva objektīvajā pusē paredzētās darbības". Valsts apsūdzības ieskatā, apsūdzētais konkrētajā gadījumā izdarīja visas darbības, lai izdarītu inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, un tikai no viņa neatkarīgu iemeslu dēļ šis noziedzīgais nodarījums netika pabeigts līdz galam. Tādējādi, ņemot vērā esošo ģeopolitisko situāciju, /Persona E/ izdarītajam nozieguma mēģinājumam ir piešķirama maksimāli paaugstināta valsts apdraudējuma kaitīguma pazīme;
nosakot soda mēru apsūdzētajam, pirmās instances tiesa nav arī ņēmusi vērā Augstākās tiesas nolēmumos vairākkārt izteiktās atziņas, ka "nesamērīgi mīksta soda noteikšana nesasniegs soda mērķi – sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, jo šādā gadījumā vainīgā persona netiks pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem tādā mērā, kas atbilstu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam. Šādas situācijas neveicina arī soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas" (skat. Senāta 2011.gada 8.jūnija lēmums lietā Nr.SKK-24/2011; Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.septembra lēmums lietā Nr.SKK-306/2014).
Ņemot vērā minēto kopumā, prokurora ieskatā, pirmās instances tiesa, nepamatoti atzīstot /Persona E/ darbībās atbildību mīkstinošu apstākli un neatbilstoši novērtējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, piešķirot nodarījumam zemu kaitīguma pakāpi, nepamatoti noteica apsūdzētajam soda mēru zem panta sankcijas vidējās robežas, tādējādi, neveicinot sodītās personas resocializāciju un to, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no šādu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.
Apelācijas instances tiesā apsūdzētais /Persona E/ (/Persona E/) uzturēja savu apelācijas sūdzību, kā arī atbalstīja sava aizstāvja – zvērināta advokāta Ojāra Plotiņa iesniegto apelācijas sūdzību, lūdzot apmierināt apelācijas sūdzībās izteiktos lūgumus. Prokurora iesniegto apelācijas protestu neatzina un lūdza to kā nepamatotu noraidīt.
Papildus apelācijas sūdzībās norādītajiem argumentiem, apsūdzētais norādīja, ka apelācijas instances tiesai iesniegtās bankas izdrukas par naudas pārskaitījumiem apstiprina viņa sniegtās liecības par to, ka viņš saņēma naudu no personām, kuras viņu tikai izmantoja. Visas viņam zināmās ziņas par šīm personām viņš arī norādīja aizturēšanas brīdī, jo vēlējās sadarboties ar izmeklēšanu. Papildus tam, jau atrodoties apcietinājumā, viņš ar sievas palīdzību, kurai tika nodota viņa mobilā telefona SIM karte, lai piekļūtu viņa bankas datiem, ieguva papildus informāciju par personām, kuras bija saistītas ar noziedzīgajām darbībām un par kurām informāciju nodeva procesa virzītājam, taču, procesa virzītājs viņa sniegtās ziņas nemaz nepārbaudīja un nekādā veidā nemēģināja meklēt galvenos vaininiekus izskatāmajā kriminālprocesā. Šobrīd jau saprot, ka pret Latvijas Republiku tiek vērsts hibrīdkarš, bet uzskata, ka viņa kriminālprocess nav no smagākajiem gadījumiem, tāpēc tik smaga soda piemērošana nav pamatota. Nožēlo izdarīto un lūdz piedošanu Latvijas valstij.
Bez tam, apsūdzētais, atbildot uz tiesas jautājumiem, norādīja, ka sākotnēji piekrita un gribēja izdarīt Krimināllikuma 285.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, bet pēc tam pārdomāja, un vēlējās nelegālos imigrantus izsēdināt no automašīnas un aizbraukt projām. Tāpēc nepiekrīt apsūdzībai par Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, bet piekrīt apsūdzībai par Krimināllikuma 285.1 panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kam piekrita arī sākotnēji. Tāpat piekrīt norādītajam apstāklim, ka noziegums tika izdarīts mantkārīgā nolūkā.
Lūdza pārskatīt izveidojušos situāciju, minētos argumentus izvērtējot kopsakarā ar viņa sniegtajām liecībām, kā arī aizstāvja apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem.
Apsūdzētā aizstāve – zvērināta advokāte Lolita Vinogradova atbalstīja sava aizstāvamā /Persona E/ apelācijas sūdzību, kā arī viņa interesēs iesniegto – zvērināta advokāta Ojāra Plotiņa apelācijas sūdzību, lūdzot apmierināt tajās izteiktos lūgumus. Prokurora iesniegto apelācijas protestu neatzina un lūdza to noraidīt.
Papildus minētajam norādīja, ka konkrētajā gadījumā nesaskata pretrunas aizstāvamā un viņa aizstāvja iesniegtajās apelācijas sūdzībās, jo aizstāvamais visā kriminālprocesa izmeklēšanas laikā konsekventi ir liecinājis un atzinis savu vainīgumu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 285.1 panta otrajā daļā

(redakcijā, kas bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī). Tieši par aizstāvamajam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, proti, ka kvalifikācija pēc Krimināllikuma 285.panta trešās daļas ir nepareiza, norādīts arī viņa aizstāvja Ojāra Plotiņa iesniegtajā apelācijas sūdzībā.
Tam, ka aizstāvamā izdarīto darbību kvalifikācija pēc Krimināllikuma 285.panta trešās daļas konkrētajā gadījumā ir nepareiza, piekrīt arī viņa, jo uzskata, ka izskatāmajā kriminālprocesā apsūdzētā darbības, nodrošinot slēptā veidā personu pārvietošanu transportlīdzeklī, Latvijas Republikas teritorijā ar nolūku nokļūšanai uz trešo valsti, ir kvalificējamas kā mēģinājums nodrošināt iespēju personām nelikumīgi uzturēties Latvijas Republikā, attiecīgi kvalificējot šādas darbības pēc Krimināllikuma 285.1 panta. Atbilstoši šajā likuma pantā norādītā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm, objektīvā puse var izpausties arī nelegālā imigranta slēpšanā transportlīdzeklī, vedot viņu tranzītā pa Latvijas Republikas teritoriju.
Konkrētajā gadījumā par to, ka aizstāvamais izskatāmajā lietā nelegālajiem imigrantiem tikai nodrošināja iespēju nelikumīgi uzturēties Latvijas Republikā, spriedumā norādījusi pati tiesa, šai sakarā norādot: "Tiesa, analizējot apsūdzētā noziedzīgās darbības, atzīst, ka, mēģinot pārvietot savā automašīnā nelegālus imigrantus līdz Latvijas-Lietuvas robežai, apsūdzētais nodrošināja tiem iespēju nelikumīgi uzturēties Latvijas Republikā. Līdz ar to, var atzīt, ka apsūdzētā darbības atbilst Krimināllikuma 285.1 panta otrajā daļā paredzētajam noziegumam". Neskatoties uz šādu konstatējumu, pirmās instances tiesa tomēr nolēma kvalificēt noziedzīgo nodarījumu pēc smagākās noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijas, - Krimināllikuma 285.panta trešās daļas.
Lietā ir pierādījumi tam, ka apsūdzētais izskatāmajā notikumā iesaistījās tikai kā darbinieks, nevis bija personu grupas dalībnieks. Viņam nebija nekādas nojausmas par to, ka jāveic kaut kādas pretlikumīgas darbības, un to, kādā noziedzīgā nodarījumā viņš ir iesaistījies, viņš saprata tikai, kad nelegālie imigranti iesēdās viņa vadītajā transportlīdzeklī. Ņemot vērā minēto, aizstāvamais atzina savu vainu Krimināllikuma 285.1 panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un turpmāk sadarbojās ar procesa virzītāju, veicinot noziedzīga nodarījuma atklāšanu, ko konkrētajā gadījumā pamatoti konstatēja un ņēma vērā pirmās instances tiesa, atzīstot par aizstāvamā atbildību mīkstinošu apstākli viņa aktīvo sadarbību ar procesa virzītāju un noziedzīga nodarījuma atklāšanas veicināšanu. Līdz ar to, prokurora izteiktie iebildumi par šā apstākļa konstatēšanu ir nepamatoti. Jāņem vērā arī tas, ka aizstāvamajam neviens nebija teicis, ka viņa sniegtā informācija ir vai arī nav zināma.
Aizstāvamais gan pirmstiesas kriminālprocesā, gan pirmās instances tiesā atzina savu vainu viņam uzrādītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 285.1 panta otrās daļas, līdz ar to, veicot viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma pārkvalifikāciju atbilstoši šim likuma pantam, aizstāvība uzskata, ka pastāv tiesisks pamats viņa vainīguma atzīšanu atzīt par atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktu un tā rezultātā, - mīkstināt piespriesto sodu.
Ņemot vērā minēto, tostarp, iepriekš minēto nepieciešamību pārkvalificēt apsūdzētajam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, aizstāvība lūdza apelācijas instances tiesu: pārsniegt apelācijas sūdzības robežas; atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /Persona E/ atzīšanu par vainīgu Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā un 15.panta ceturtajā daļā; taisīt šajā daļā jaunu spriedumu, pārkvalificējot /Persona E/ darbības pēc Krimināllikuma 285.1 panta otrās daļas un 15.panta ceturtās daļas, nosakot panta sankcijā paredzēto sodu (redakcijā, kas bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī).
Dienvidlatgales prokuratūras prokurors Jurijs Sjanita pilnā apmērā uzturēja apelācijas protestu pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem, lūdzot apmierināt tajā izteikto lūgumu. Savukārt, ne apsūdzētā /Persona E/ (/Persona E/), ne viņa aizstāvja – zvērināta advokāta Ojāra Plotiņa apelācijas sūdzības neatzina un lūdza tās kā nepamatotas noraidīt.
Papildus minētajam, prokurors norādīja, ka pirmās instances tiesa pamatoti atzina par ticamām, attiecināmām un pierādīšanā pieļaujamām Irānas pilsoņu – /Persona I/ un /Persona J/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības, kuru patiesumu un pieļaujamību savā apelācijas sūdzībā ir apšaubījis apsūdzētā aizstāvis O.Plotiņš. Šo liecinieku liecības iegūtas Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, kā arī šā likuma noteiktajā kārtībā tās pārbaudītas pirmās instances tiesā, tostarp, izskaidrojot apsūdzētajam un viņa aizstāvim iemeslus, kādu objektīvu, no tiesas neatkarīgu iemeslu dēļ, šo liecinieku personīga piedalīšanās tiesas sēdē nav iespējama. Tiesa spriedumā arī pamatoti norādījusi, ka šo liecinieku liecības nav vienīgais un izšķirošais pierādījums apsūdzētā vainas pierādīšanā, turklāt, tās tiek vērtētas kopā ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem.
Šo liecinieku liecības kopā ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem, tajā skaitā, apsūdzētā un pārējo organizētās grupas dalībnieku sarakste aplikācijā "Telegram" pierāda apsūdzētā īsto mērķi – par samaksu nogādāt nelegālos imigrantus uz Vācijas Federatīvo Republiku. Minēto apstiprināja arī katrs no minētajiem nopratinātajiem lieciniekiem. Tāpat šo liecinieku liecinātais pierāda faktu par labi organizētas, starptautiskas noziedzīgas grupas esamību, kas par samaksu nogādā nelegālos imigrantus no Baltkrievijas Republikas uz Eiropas Savienības valstīm. Gan liecinieku liecinātais, gan minētā sarakste aplikācijā "Telegram", kuras apšaubīšanai, pretēji apsūdzētā

aizstāvja norādītajam, nav pamata, pierāda apsūdzētā kā nelegālo imigrantu pārvadātāja iesaistīšanos starptautiskā noziedzīgā grupējumā un to, ka viņš pilnībā apzinājās savas pretlikumīgās darbības. Līdz ar to, ir pilnībā nepamatots apsūdzētā norādītais arguments, ka viņam nebija nojausmas par noziedzīga nodarījuma veikšanu un ka viņš nebija organizētās grupas dalībnieks.
Lietā esošie pierādījumi, tostarp, Valsts robežsardzes darbinieku liecības, apstiprina, ka apsūdzētā aizstāvja O.Plotiņa apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka apsūdzētais pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, apturot automašīnu, un tādā veidā atteicās no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, ir nepatiess un norāda par aizstāvības pozīciju, lai apsūdzētais varētu izvairīties no atbildības.
Motīvu daļa
Noklausoties apsūdzētā argumentus un paskaidrojumus, prokurora argumentus un apsūdzētā aizstāves viedokli, pārbaudot apsūdzētā apelācijas sūdzībā, viņa aizstāvja apelācijas sūdzībā un prokurora apelācijas protestā norādītos argumentus attiecināmībā uz pirmās instances tiesas spriedumā izdarītajiem konstatējumiem, secinājumiem un atzinumiem, pārbaudot pirmās instances tiesas sprieduma likumību un pamatotību, apelācijas instances tiesa nonāk pie slēdziena, ka prokurora apelācijas protests daļēji ir apmierināms, savukārt, apsūdzētā un viņa aizstāvja apelācijas sūdzības kā nepamatotas ir jānoraida. Pirmās instances tiesas spriedums jāatceļ ne tikai sakarā ar prokurora protestā izteikto lūgumu, bet arī sakarā ar pirmās instances tiesas pieļauto būtisku Kriminālprocesa likuma pārkāpumu Kriminālprocesa likuma 575.panta trešās daļas izpratnē.
Pārbaudot pirmās instances tiesas sprieduma likumību un pamatotību, apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa sprieduma motīvu daļā norādījusi, ka, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 23.pantā noteiktajam tiesas pienākumam, tiesa pārbaudīs /Persona E/ uzturētās apsūdzības pamatotību, lai noskaidrotu, vai ir noticis apsūdzētajam inkriminētais noziedzīgais nodarījums, vai šajā nodarījumā ir noziedzīgā nodarījuma sastāvs, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 285.panta trešās daļas dispozīcijās, vai apsūdzētais ir vainīgs šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas mēģinājumā. Tiesa, veicot pierādījumu novērtēšanu, kā reglamentēts Kriminālprocesa likuma 9.nodaļā, pieņemšot tiesisku un pamatotu spriedumu.
Apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa šādu apņemšanos nav ievērojusi un taisījusi pretrunīgu spriedumu, kuru nevar atzīt par tiesisku un pamatotu jeb Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas un 512.panta prasībām atbilstošu.
No pirmās instances tiesas sprieduma aprakstošās daļas redzams, ka tiesa, novērtējot iesniegtos pierādījumus, atzinusi par pierādītām /Persona E/ inkriminētās darbības, kas atbilst Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvam. Bet, tajā pašā laikā, tiesa, analizējot pierādījumus, sprieduma motīvu daļā secinājusi, ka, mēģinot pārvietot savā automašīnā imigrantus līdz Latvijas – Republikas robežai, apsūdzētais nodrošināja tiem iespēju nelikumīgi uzturēties Latvijas Republikā. Līdz ar to, var atzīt, ka apsūdzētā darbības atbilst Krimināllikuma 285.1 pantā paredzētajam noziegumam. Tiesa nesaskata pamatu apsūdzētā darbību pārkvalifikācijai un nevar, papildus inkriminētajam noziegumam, apsūdzēto atzīt par vainīgu Krimināllikuma 285.1 panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā, jo šādas darbības viņam nav inkriminētas, un šīs darbības aptver apsūdzētā nodomu, izdarot Krimināllikuma 285.pantā paredzēto nodarījumu.
Turpmāk spriedumā tiesa atzinusi, ka apsūdzētā darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 285.panta trešās daļas.
Minētā sakarā apelācijas instances tiesa norāda, ka, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 23.pantā noteiktajam tiesas pienākumam, tiesa, pārbaudot pierādījumus un novērtējot tos, izdara atzinumu par apsūdzētajam uzturētās apsūdzības pamatotību. Atzīstot apsūdzību par nepamatotu, tiesa, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 524.-526.pantā noteiktajai kārtībai, pieņem attaisnojošu spriedumu, bet, atzīstot apsūdzību par pamatotu un pierādītu, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 524., 527.-528.pantā noteiktajai kārtībai, taisa notiesājošu spriedumu.
Tiesa, pieņemot notiesājošu spriedumu, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta pirmo daļu sprieduma aprakstošajā daļā sniedz pierādītā noziedzīgā nodarījuma aprakstu un juridisko kvalifikāciju, minot tā izdarīšanas laiku, vietu, izdarīšanas veidu, apsūdzētā vainas formu, motīvus un šā nodarījuma sekas. Savukārt, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta otrās daļas 1.punktu, notiesājoša sprieduma motīvu daļā tiesa norāda pierādījumus, konstatējumus, secinājumus un atzinumus, uz kuru pamata izdarīts atzinums par apsūdzētā vainīgumu sprieduma aprakstošajā daļā par pierādītu atzītā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.
Izskatāmajā lietā pirmās instances tiesa, sprieduma aprakstošajā daļā atzīstot par pierādītām darbības, kas atbilst Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.panta trešajā daļā paredzētajam noziedzīgā nodarījuma sastāvam, sprieduma motīvu daļā atzinusi, ka var atzīt, ka apsūdzētā darbības atbilst Krimināllikuma 285.1panta otrajā daļā paredzētajam noziegumam, jo šī darbības aptver apsūdzētā nodomu, izdarot Krimināllikuma 285.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka šāda pirmās instances tiesas sprieduma motīvu daļā izdarītā pretruna jebkuram, ar vidusmēra intelektu apveltītam indivīdam, rada šaubas par pareizu pierādītā noziedzīgā nodarījuma sastāva kvalifikāciju, līdz ar to, arī par apsūdzētajam konstatētā vainīguma pamatotību. Tādējādi, ņemot vērā, ka pirmās instances tiesa sprieduma aprakstošajā daļā /Persona E/ par pierādītu atzīto noziedzīgo nodarījumu sprieduma motīvu daļā argumentējusi ar pretrunīgiem tiesas secinājumiem par noziedzīgā nodarījuma sastāva obligāto pazīmju esību, tiesas spriedumu nevar atzīt par likumīgu un pamatotu jeb Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas un 512.panta prasībām atbilstošu. Apelācijas instances tiesas ieskatā, minēto Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas un 512.panta pārkāpumi atzīstami par būtisku procesuālo pārkāpumu Kriminālprocesa likuma 575.panta trešās daļas izpratnē. Līdz ar to, pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams un lietā jāpieņem jauns spriedums.
Apelācijas instances tiesa, iztiesājot krimināllietu un konstatējot iepriekš minēto pārkāpumu, atzīst, ka, nesūtot lietu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai, šāds pārkāpums novēršams apelācijas instances tiesā, atceļot pirmās instances tiesas spriedumu daļā par apsūdzētā atzīšanu par vainīgu un soda noteikšanu, un pieņemot lietā jaunu spriedumu.
Kriminālprocesa likuma 564.panta astotā daļa noteic, ja apelācijas instances tiesa taisa pēc būtības jaunu spriedumu, tā aprakstošajai daļai, motīvu daļai un rezolutīvajai daļai jāatbilst prasībām, kādas šajā likumā noteiktas pirmās instances tiesas spriedumam.
Apelācijas instances tiesa, pārbaudot /Persona E/ uzturētās apsūdzības pamatotību, pārbaudot un novērtējot pierādījumus, atzīst, ka /Persona E/ (/Persona E/) organizētā grupā mēģināja nelikumīgi pārvietot pāri valsts robežai lielu personu skaitu, t.i., vienā gadījumā vairāk nekā piecas personas, šādos apstākļos:
Pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā, bet ne vēlāk par /Datums /, konkrēti nenoskaidrotas personas, kriminālprocess pret kurām izdalīts atsevišķā lietvedībā (turpmāk - Persona Nr.1, Persona Nr.2, Persona Nr.3, Persona Nr.4 un Persona Nr.5), savstarpēji vienojoties, nolēma par samaksu nelikumīgi pārvietot nelegālos imigrantus bez derīgām vīzām un uzturēšanas atļaujām, kas dod tiesības likumīgi šķērsot Latvijas Republikas robežu un uzturēties Latvijas Republikas vai citas Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijā (turpmāk - nelegālie imigranti), no Baltkrievijas Republikas uz Latvijas Republikas pierobežu, tālākai pārvietošanai līdz Polijas Republikas - Vācijas Federatīvās Republikas robežai.
Lai noziedzīgais nodoms tiktu īstenots sekmīgi, tā izdarīšanā Persona Nr.1, Persona Nr.2, Persona Nr.3, Persona Nr.4 un Persona Nr.5 par atlīdzību iesaistīja /Persona E/, šādi izveidojot apvienību (turpmāk - organizētu grupu), kurā katram tās dalībniekam bija noteikti pienākumi. Organizētās grupas komunikācija notika ar mobilās aplikācijas “Telegram” starpniecību. Personai Nr.1 organizētās grupas sastāvā bija noteikts pienākums, - ejot kājām, pārvietot nelegālos imigrantus pāri Baltkrievijas Republikas un Latvijas Republikas robežai, apejot robežkontroles punktus. Persona Nr.2, kurai mobilajā aplikācijā “Telegram” bija segvārds “/segvārds /”, organizētās grupas sastāvā nodarbojās ar potenciālo nelegālo imigrantu pārvadātāju atlasi. Persona Nr.3 un Persona Nr.4, kurām mobilajā aplikācijā “Telegram” bija segvārdi “/segvārds /” un “/segvārds /” vadīja izveidoto grupu ar mobilās aplikācijas “Telegram” starpniecību, nosūtot konkrētām personām konkrētus uzdevumus, tai skaitā, koordinātes ar nelegālo imigrantu atrašanās vietām un deva norādījumus par naudas līdzekļu pārskaitīšanu. Persona Nr.5, kurai mobilajā aplikācijā “Telegram” bija segvārds “/segvārds/”, labi pārzinot Latvijas Republikas - Baltkrievijas Republikas pierobežas zonas apvidu, deva norādījumus nelegālo imigrantu pārvadātājam par kustības virzienu un nelegālo imigrantu atrašanās lokācijām. Savukārt, /Persona E/ nelegālos imigrantus ar transportlīdzekli bija jāpaņem noteiktā vietā un nelikumīgi jāpārvieto pāri Latvijas Republikas robežai līdz Polijas Republikas - Vācijas Federatīvās Republikas robežai.
/Datums / /Persona E/, atrodoties Polijas Republikā, pilsētā Lodz, mantkārīgu motīvu vadīts, sarakstoties mobilajā aplikācijā “Telegram” ar Personu Nr.2, piekrita iesaistīties nelegālo imigrantu nelikumīgā pārvietošanā no Latvijas Republikas - Baltkrievijas Republikas pierobežas līdz Polijas Republikas - Vācijas Federatīvās Republikas robežai, saņemot par to atlīdzību 1200 ASV dolāru apmērā par katru pārvietotu nelegālo imigrantu. Tad, naktī no /Datums / uz /Datums /, /Persona E/, kā autovadītājs, ar transportlīdzekli /transportlīdzekļa marka/, ar Polijas Republikas valsts reģistrācijas numura zīmi /numura zīme/, sekojot Personas Nr.2 norādījumiem, no Polijas Republikas pilsētas Lodz devās uz Latvijas Republikas pilsētu /pilsētas nosaukums/.
/Datums / vakara pusē, atbraucot uz Daugavpili, /Persona E/ kļuva zināms, ka organizētā grupā ir iesaistītas vēl Persona Nr.3, Persona Nr.4 un Persona Nr.5, ar kurām /Persona E/ uzturēja sakarus mobilajā aplikācijā “Telegram”.
/Datums / ap plkst.7.00, saskaņā ar iepriekšējo vienošanos un izpildot Personas Nr.3, Personas Nr.4 un Personas Nr.5 norādījumus, /Persona E/ ieradās /Adrese / apkaimē, Latvijas Republikas – Baltkrievijas Republikas pierobežā, konkrētajā viņam norādītajā vietā.

Pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk par /Datums / plkst.7.00, Persona Nr.1, apzinoties, ka /Persona E/ pārņems un nelikumīgi pārvietos nelegālos imigrantus pāri Latvijas Republikas robežai turpmākai to pārvešanai līdz Polijas Republikas - Vācijas Federatīvās Republikas robežai, rādot nelegāliem imigrantiem kustības virzienu, ejot kājām, apzināti apejot robežkontroles punktus, izveidotās robežšķērsošanas vietas, pirmstiesas izmeklēšanas laikā precīzi nenoskaidrotā vietā, nelikumīgi šķērsoja Baltkrievijas Republikas un Latvijas Republikas robežu, pārvietojot nelegālos imigrantus līdz vietai, kur tos sagaidīja ar automašīnu /Persona E/.
/Persona E/, apzinoties, ka nelikumīgi jāpārvieto nelegālie imigranti pāri Latvijas Republikas robežai tālākai pārvietošanai līdz Polijas Republikas - Vācijas Federatīvās Republikas robežai, kuri iepriekš nelikumīgi ir šķērsojuši Baltkrievijas Republikas - Latvijas Republikas robežu, kuru šķērsošanu nodrošināja Persona Nr.1, norādītajā vietā, izpildot organizētās grupas dalībnieka lomu, apzinoties, ka minētajām personām nav derīgas vīzas un uzturēšanās atļaujas, kā arī nav tiesību uzturēties Latvijas Republikas teritorijā, uzņēma savā automašīnā sešus nelegālos imigrantus un uzsāka viņu pārvietošanu pa Personas Nr.5 norādīto maršrutu, nolūkā izvest viņus no Latvijas Republikas un nogādāt līdz Polijas Republikas - Vācijas Federatīvās Republikas robežai, t.i., nelikumīgi pārvietot sešus nelegālos imigrantus pāri Latvijas Republikas - Lietuvas Republikas un Lietuvas Republikas - Polijas Republikas valsts robežām.
Taču, /Datums / plkst.7.35 /Adrese /, netālu no degvielas uzpildes stacijas "/nosaukums/", uz ceļa P70 /Persona E/ vadīto automašīnu apturēja Valsts robežsardzes amatpersonas un /Persona E/ aizturēja, tāpēc noziegums netika izdarīts līdz galam no /Persona E/ gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.
Pirmās instances tiesa atzina, ka ar savām darbībām /Persona E/ (/Persona E/) izdarīja tīša smaga nozieguma mēģinājumu, atbildība par kuru paredzēta Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.panta trešajā daļā, un piesprieda par tā izdarīšanu sodu – brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem.
Pirmās instances tiesā apsūdzētais /Persona E/ (/Persona E/) vainīgumu viņam uzturētajā apsūdzībā atzinis daļēji (lietas 2.sējuma 15.lapa), paskaidrojis, ka atzīst, ka pārvadājis nelegālos imigrantus Latvijā teritorijā, bet neatzīst, ka bija nodoms pārvest imigrantus pāri Latvijas robežai. Turklāt, neatzīst, ka noziedzīgās darbības izdarījis organizētā grupā.
Arī iesniegtajā apelācijas sūdzībā un apelācijas instances tiesai /Persona E/ (/Persona E/) paskaidroja, ka sākotnēji piekrita un gribēja izdarīt Krimināllikuma 285.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, bet pēc tam pārdomāja, un vēlējās nelegālos imigrantus izsēdināt no automašīnas un aizbraukt projām. Tāpēc nepiekrīt, ka ir izdarījis Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, bet atzīst, ka ir izdarījis Krimināllikuma 285.1 panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Nenoliedz, ka noziegumu izdarījis mantkārīgā nolūkā.
Savukārt, apsūdzētā aizstāvis iesniegtajā apelācijas sūdzībā norādījis, ka aizstāvamais vispār ir jāattaisno, jo lietā nav iegūti pietiekoši pierādījumi, ka aizstāvamais ir izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu. Aizstāvamā vainīgums viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā spriedumā galvenokārt pamatots ar netiešajiem pierādījumiem, atstājot bez vispusīgas vērtēšanas apsūdzētā sniegtās liecības gan pirmstiesas izmeklēšanas gaitā, gan tiesā, kas apstiprina /Persona E/ rīcības motīvus atteikties no tālākās noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas.
Pirmās instances tiesai /Persona E/ (/Persona E/) liecinājis (lietas 2.sējuma 41.-43.lapa), ka vietnē "Telegram" viņš meklēja, kur var piestrādāt un uzgāja autovadītāja vakanci. Sludinājumā bija rakstīts, ka ir vajadzīgs vadītājs, solīja labu samaksu. Viņa sarakste vietnē "Telegram" sākās ar "/segvārds /u" (viņa liecībās šis cilvēks ir norādīts kā "/segvārds /"). Viņš uzrakstīja un viņam atbildēja, ka darbs ir saistīts ar deportēto cilvēku pārvešanu. Viņš saprata, ka deportētie ir tie, kurus deportēja un kurus vajag pārvest starp valstīm, tā saucamā starptautiskā pārvadāšana. Viņam pateica, ka samaksās 2000 dolāru, kad atbrauks uz /pilsētas nosaukums/, bet pārējo naudu pēc darba pabeigšanas. Sākumā par katru cilvēku bija apsolīta samaksa 800 dolāri, bet viņš "notirgojās" līdz 1200. Viņu samulsināja tik augsta samaksa, bet tas, ar ko viņš runāja, pateica, ka nekā pretlikumīga nav, maksimums viņam var uzlikt administratīvo sodu. Čatā viņam nestāstīja, uz kurieni jābrauc un kur jāved cilvēki. Kad viņš ieradās /pilsētas nosaukums/, viņu pievienoja citam čatam. Par to, ka cilvēkus būs jāsavāc Baltkrievijas pierobežā un būs jāaizved uz Vāciju, viņš zināja pirms ieradās /pilsētas nosaukums/. Viņam nebija informācijas, ka tie cilvēki būs nelikumīgi šķērsojuši Baltkrievijas - Latvijas robežu. Kad /pilsētas nosaukums/ solīto naudu nesaņēma, saprata, ka kaut kas nav kārtībā. Tajā brīdī viņam bija aizdomas, ka tie cilvēki, kurus būs jāved, ir nelegāli. Kad ierādās /pilsētas nosaukums/, darba devējs uzrakstīja čatā, lai paņem pasažierus un tikai tad viņam pārsūtīs naudu. Viņam netika pārskaitīta nauda degvielai un ēdienam, tāpēc sāka domāt, ka arī beigās samaksu no darba devēja nesaņems. Sākotnēji viņam bija nodoms vest mašīnā uzņemtos cilvēkus, bet vēlāk viss mainījās. Tie cilvēki iesēdās mašīnā un viņam nebija iespējas domāt vai skaidroties ar viņiem. Pasažieri bezkaunīgi iesēdās mašīnā un uzvedās izaicinoši. Viņi skaļi jokoja savā starpā, bija saprotams, ka runa ir par viņu. Pasažieris, kas sēdēja priekšā, sāka pārbaudīt roku

balstu, atvēra cimdu nodalījumu un bez atļaujas paņēma uzkodas. Viņš gaidīja ieraudzīt pienācīgus un adekvātus cilvēkus. Apjukuma un valodas šķēršļu dēļ nezināja, kā viņam rīkoties. Viņu klātbūtnē viņš kļuva saspringts un nejutās komfortabli. Tad viņš saprata, ka jābūt viltīgam. Viņam nācās sākt braukt un izdomāt plānu, kā tikt vaļā no pasažieriem. Viņš netaisījās vest pasažierus uz Poliju un Vāciju. Pa ceļam uz /pilsētas nosaukums/ viņš atrastu veidu, kā tikt no viņiem vaļā un uz aizturēšanas brīdi gandrīz saplānoja, kā viņam to izdarīt. Bija apsvēris pat tādu variantu, – atstāt viņus uzpildes stacijā vai piedāvāt viņiem apstāties, lai aizietu uz tualeti, un aizbraukt. Tāda lēmuma iemesls bija darba devēja attieksme un pašu pasažieru uzvedība. Ja viņi viens otru saprastu, tad viņš izmestu viņus ceļa vidū, bet viņam nācās izdomāt plānu, kā tikt no viņiem vaļā, lai tas nemaksātu viņam dzīvību vai mašīnu. Kad viņa vadīto automašīnu sāka apturēt robežsardzes darbinieki, viņš apstājās, jo cerēja, ka šajā brīdī spēs atbrīvoties no personām, kuras pārvadāja. Viņš uzskata, ka nebija organizētas grupas dalībnieks, jo grupa ir tad, kad visi saprot, ko vajag darīt un konkrētas darbības izpilda kā vienots mehānisms. Viņam nebija zināms, kāds bija uzdevums cilvēkiem no čata. Kad atbildēja uz izmeklētāja jautājumiem, viņš izteica savu viedokli par šo personu iespējamo lomu. Viņš neredz nekādu sakaru starp viņu un šiem cilvēkiem. Tādējādi uzskata, ka viņš nevarēja būt organizētas grupas dalībnieks un viņu nevar tiesāt par mēģinājumu nelikumīgi pārvest personas pāri Latvijas Republikas-Lietuvas Republikas valsts robežai, jo šīs valsts ietilpst Eiropas Savienībā un tām nav iekšējo robežu. Personas, kas atrodas Latvijā, var likumīgi ieceļot Lietuvā un uzturēties Eiropas Savienībā. Viņš nebija iesaistīts šo personu pārvietošanā no Baltkrievijas uz Latviju. Viņš uzskata, ka viņa izdarīto noziegumu jākvalificē pēc Krimināllikuma 285.1 panta otrās daļas, proti, kā mēģinājumu apzināti nodrošināt vairākām personām nelikumīgi uzturēties Latvijā.

/Datums /, nopratināts pēc aizturēšanas, /Persona E/ liecinājis (lietas 1.sējuma 21.-22.lapa), ka mobilajā aplikācijā "Telegram" čatā "Lodz" viņš ieraudzīja piedāvājumu, ka vajadzīgs vadītājs, lai pārvadātu cilvēkus starp valstīm. Darbs 1-2 reizes nedēļā ar labu atalgojumu. Viņš atsaucās uz šo piedāvājumu un sāka sarakstīties ar sludinājuma autoru. Iespējams, sludinājuma autors saveda viņu ar citu personu lietotnē "Telegram". Tā viņš sāka sarakstīties ar personu ar segvārdu "/segvārds /". "/segvārds /" paskaidroja viņam, ka darbs saistīts ar deportētu cilvēku pārvadāšanu no vienas valsts uz citu, iespējams, pa visu Eiropu. "/segvārds /" prasīja viņam, kur viņš dzīvo. Tādējādi laikam plānoja, kur viņu ir izdevīgāk nodarbināt. "/segvārds /" paskaidroja, ka maksās 1000 ASV dolāru par katru pārvesto cilvēku, bet viņš pierunāja pacelt maksu līdz 1200 ASV dolāriem. Kādu laiku viņš bija pārdomās, jo baidījās pieņemt šo darba piedāvājumu. Samaksa par darbu bija apsolīta augsta, tāpēc viņš šaubījās, vai šīs darbs ir likumīgs. /Datums / viņš uzrakstīja "/persona ar segvārdu/ /segvārds/", ka esot gatavs braukt pēc cilvēkiem. Tad "/persona ar segvārdu/ /segvārds/" uzrakstīja, ka viņam jābrauc uz Latviju, /pilsētas nosaukums/ virzienā.

/Datums /, naktī viņš ar savu automašīnu /transportlīdzekļa marka/ izbrauca no Polijas (pilsēta Lodz). Braucot līdz /pilsētas nosaukums/, viņš čatā uzturēja kontaktu ar "/persona ar segvārdu/ /segvārds/". /Datums / ieradās /pilsētas nosaukums/. "/persona ar segvārdu/ /segvārds /" uzrakstīja, ka pievienos viņu citai grupai, tur viņam jāgaida darbs. "/persona ar segvārdu/ /segvārds /" pievienoja viņu citai grupai lietotnē "Telegram", kur kopā ar viņu bija četri dalībnieki – "/segvārds /", "/segvārds /" un "/segvārds /". Viņš sarunājās tikai ar "/segvārds /", kurš telefoniski koriģēja viņa maršrutu. "/segvārds /" un "/segvārds/" sūtīja tikai īsziņas. Viņam radās iespaids, ka persona "/segvārds /" atbild par loģistiku, jo labi orientējās apvidū un skaidroja, kā jābrauc pēc noteiktām lokācijām, kurus pats sūtīja grupā. "/segvārds /" meklēja cilvēkus, kuri piekritīs savākt cilvēkus, bet "/segvārds /", viņaprāt, bija atbildīgs par finansēm.

Braucot no Polijas uz Latviju, viņam divas reizes tika pārskaitīta nauda 200 Polijas zloti. Braucot pa maršrutu, kuru lokācijas viņam sūtīja "/segvārds /", viņš pamanīja, ka reizēm maršruts nebija īsākais. Bija tā, ka navigācija viņu veda pa labi, bet "/segvārds /" teica nogriezties pa kreisi. Viņš secināja, ka "/segvārds/" bija labi informēts, kā apbraukt iespējamos posteņus. Pirmo cilvēku grupu viņš nogulēja un viņus aizveda kāds cits. Tad grupā uzrakstīja, ka /Datums / pēc plkst.5.00 būs iespēja savākt sešus cilvēkus. Līdz vietai, kur viņš uzņēma mašīnā cilvēkus, viņu telefoniski koordinēja "/segvārds /". Kad viņš ieradās noteiktajā vietā, no krūmiem izskrēja seši cilvēki un viņš paspēja uzspiest pogu, lai atvērtos bagāžnieks. Pieci cilvēki iesēdās mašīnā, bet sestais iekāpa bagāžniekā. Tajā brīdī viņš saprata, ka tie ir "nelegāļi", bet viņam nebija citas izejas, jo nebija naudas atpakaļceļam. Tāpēc viņš nolēma riskēt un cerēja, ka viņam izdosies "nelegāļus" aizvest. Ja viņam izdotos "nelegāļus" aizvest līdz Vācijas robežai, viņš saņemtu 7200 dolārus (1200 dolāri par katru). Darba izpildes nobeigumā viņam vajadzēja nofilmēt videoierakstu, kur "nelegāļi" nosauc savu vārdu un apstiprina, ka viņi esot pie Vācijas robežas. Kad viņš uzņēma sešus nelegālos imigrantus mašīnā, brauca pēc "/segvārds /" norādījumiem. Pēc 20 minūtēm viņu apturēja robežsargi.

/Datums / un /Datums / /Persona E/ (/Persona E/), nopratināts kā aizdomās turētais, liecinājis (lietas 1.sējuma 24.-26.lapa), ka viņš apstiprina liecības, kuras sniedza pēc aizturēšanas, un papildus liecinājis, ka no brīža, kad viņš

savā mašīnā uzņēma imigrantus, viņš visu laiku domāja, kā tikt no viņiem vaļā, jo bija bail no šiem cilvēkiem, jo nezināja, kas viņiem galvā un uz ko viņi gatavi. Viņš plānoja pirmajā izdevīgajā situācijā apstāties un mēģināt pateikt pasažieriem, ka ir jākāpj ārā no mašīnas, bet viņam bija bail, ka viņi var uzbrukt. Viņš nekādā gadījumā nevestu pasažierus pāri Latvijas robežai līdz Vācijas robežai, kā viņam lika to darīt lietotnē "Telegram". Viņš noteikti būtu izsēdinājis nelegālos imigrantus pirmajā izdevīgajā situācijā un gribēja to izdarīt pēc iespējas ātrāk.
/Datums / pēc apsūdzības izvirzīšanas (lietas 1.sējuma 164.-167.lapa) /Persona E/ (/Persona E/) paskaidrojis (lietas 1.sējuma 170.-171.lapa), ka ar apsūdzību iepazinies. Vainīgumu atzīst daļēji. Vainīgumu neatzīst daļā par to, ka sastāvēja organizētā grupā un ka bija nodoms pārvest migrantus pāri Latvijas Republikas robežai. Apstiprina un uztur policijai sniegtās liecības.
Novērtējot apsūdzētā liecības kopumā un savstarpējā sakarībā ar pirmās un apelācijas instances tiesās pārbaudītajiem pierādījumiem, apelācijas instances tiesa atzīst, ka /Persona E/ (/Persona E/) pēc apsūdzības izvirzīšanas un tiesā, atzīstot daļēji vainīgumu apsūdzībā un mainot liecības, ir izraudzījies savām vajadzībām atbilstošu aizstāvības pozīciju, lai panāktu sev labvēlīgāku inkriminēto darbību juridisko novērtējumu un, līdz ar to, arī panāktu labvēlīgākas juridiskās sekas. Savukārt, apelācijas instances tiesa, novērtējot pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, atzīst, ka pierādījumi atspēko /Persona E/ un viņa aizstāvja izvirzītās versijas, kā arī atspēko apsūdzētā nevainīgumu uzturētājā apsūdzībā, ka viņš organizētā grupā mēģināja nelikumīgi pārvietot pāri Latvijas valsts robežai lielu personu skaitu, t.i., noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, atbildība par kuru paredzēta Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.panta trešajā daļā.
Apelācijas instances tiesa konstatē, ka /Persona E/ nevainīgums tiek atspēkots gan ar paša apsūdzētā liecībām pirmstiesas kriminālprocesā, gan ar pirmstiesas kriminālprocesā nopratināto liecinieku /Persona I/ un /Persona J/ liecībām, gan pirmās instances tiesā nopratināto liecinieku /Persona K/, /Persona L/, /Persona M/ liecībām, kā arī ar rakstveida un elektroniskajiem pierādījumiem un dokumentiem, kas norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai.
Liecinieks - Valsts robežsardzes /pilsētas nosaukums/ pārvaldes galvenais inspektors /Persona K/ tiesai liecinājis (lietas 2.sējuma 15.-16.lapa), ka /Datums / kopā ar kolēģi /Persona N/ veica imigrācijas patruļas norīkojumu. Ap plkst.7.25, virzoties no /ciema nosaukums/ puses /ciema nosaukums/ virzienā, aiz autoceļa P70 un P72 krustojuma ievēroja aizdomīgu automašīnu ar Polijas valsts numuriem. Aizdomas radīja tas, ka transportlīdzeklī bija aizpildītas visas vietas un bija tonēti logi. Viņš kā norīkojuma vecākais pieņēma lēmumu veikt apgriešanās manevru, panākt un pārbaudīt minēto transportlīdzekli. Ar ieslēgto mirgojošo zilo bākuguni un ieslēgto skaņas signālu minētā mašīna tika panākta 2-4 minūšu laikā. Autovadītājs saprata un pakļāvās prasībām apturēt transportlīdzekli un apstājās ceļa labajā pusē. Minētais transportlīdzeklis bija apturēts un pakļauts imigrācijas pārbaudei pierobežā, t.i., 30-50 km no Latvijas valsts robežas.
Vadītājs uzrādīja dokumentus. Dokumenti apstiprināja, ka transportlīdzekļa vadītāja uzturēšanās Latvijā ir likumīga, bet automašīnas salonā atradās vēl citas personas: trīs Irānas pilsoņi, viens Irākas pilsonis un divas Somālijas pilsones. Veicot sākotnējo interviju, tika noskaidrots, ka minētā grupa naktī nelikumīgi šķērsojusi Baltkrievijas Republikas-Latvijas Republikas robežu. Vadītājs apgalvoja, ka atbraucis uz noteiktu vietu, lai paņemtu ārzemniekus un nogādātu viņus uz /pilsētas nosaukums/. Viņš gaidījis grupu līdz piecām personām, bet negaidīti parādījās sešas personas. Teica, ka atlīdzību nav saņēmis, tā tiks pārskaitīta bitkoinu veidā, lai neredzētu naudas kustību. Informāciju par pārvadāšanu dabūjis sociālos tīklos un bija vēl persona, kas koordinēja, kur jābrauc. Vadītāja telefonā tika ieslēgts lidojuma režīms, lai organizators nevarētu izdzēst viņu saraksti. Vadītājs brauca /pilsētas nosaukums/ virzienā, bet par turpmāko virzienu nebija teicis. Pārējām automašīnas salonā esošajām personām netika uzdots jautājums par viņu galamērķi. Viņš ar savu mobilo telefonu nofotografēja automašīnu un tajā konstatētās personas, bet fototabulu sastādījis inspektors /Persona M/.
Liecinieks – Valsts robežsardzes /pilsētas nosaukums/ pārvaldes Robežkontroles un imigrācijas kontroles dienesta inspektors /Persona L/ tiesai liecinājis (lietas 2.sējuma 16.lapa), ka, veicot operatīvā dežuranta pienākumus, /Datums / no rīta, no inspektora /Persona K/ saņēma informāciju, ka /novada, pagasta nosaukums/ apturēta Polijā reģistrētā automašīna, kuru vadījis Ukrainas pilsonis. Mašīnas salonā atrodas piecas personas bez personību un ieceļošanai valstī apliecinošiem dokumentiem. Vēl viena persona bija bagāžas nodalījumā. /Persona K/ atsūtīja uz dienesta datoru bildes, kurās varēja redzēt, ka tiešām viena persona bija bagāžas nodalījumā. Viņš veica saņemtās informācijas reģistrēšanu notikumu žurnālā un informēja Kriminālizmeklēšanas dienesta amatpersonas.
Liecinieks - Valsts robežsardzes /pilsētas nosaukums/ pārvaldes Kriminālizmeklēšanas dienesta inspektors /Persona M/ tiesai liecinājis (lietas 2.sējuma 16.-17.lapa), ka /Datums / no rīta, viņš kopā ar kolēģi bija izbraucis uz /novada, pagasta nosaukums/, autoceļu P70, kur tika apturēta /Persona E/ (/Persona E/) vadītā automašīna, kurā apsūdzētais pārvadāja sešas Āzijas izcelsmes personas. Viņš veica sākotnējo personu aptauju, kuras laikā tika noskaidrota pasažieru izcelsme un veikta viņu fotografēšana. Visiem sešiem Āzijas izcelsmes pasažieriem nebija ceļošanas

dokumentu. Nelegālie imigranti tika nogādāti uz Valsts robežsardzes Silenes nodaļu, kur paši uzrakstīja savus vārdus, uzvārdus, dzimšanas datus un valsts piederību. Angļu valodu pārvaldīja tikai divi Irānas pilsoņi. Personas saprata, ka atrodas Latvijā, viņu galamērķis bija Vācija. Ar automašīnas vadītāju viņš nestrādāja, nedzirdēja viņa paskaidrojumus par šo notikumu. Nelegālie imigranti liecībās norādīja, ka ar automašīnu viņi tika nogādāti Baltkrievijas pierobežas tuvumā. Meža masīvā viņus sagaidīja viņiem nezināma persona, tad viņi divas dienas gāja kājām. Viņi nepamanīja, kā šķērsoja Baltkrievijas-Latvijas robežu. Pavadonis atveda viņus līdz vietai Latvijas teritorijā un lika gaidīt automašīnu, kura viņus aizvedīs uz Vāciju. Tad viņi iekāpa mašīnā, bet pēc 20 minūtēm viņus apturēja Valsts robežsardzes amatpersonas.
Liecinieku /Persona K/, /Persona L/ un /Persona M/ liecības objektīvi apstiprinās ar /Datums / apskates protokolu un tā pielikumiem (lietas 1.sējuma 3.-11.lapa), un Valsts robežsardzes majora /Persona M/ ziņojumam pievienoto kļūdaini uzrakstīto fototabulu (lietas 1.sējuma 17.lapa), no kuriem redzams, ka automašīnas /transportlīdzekļa marka/ apskate tika veikta tās apturēšanas vietā /novada, pagasta nosaukums/ uz ceļa P70. Automašīnas salonā vadītāja vietā atradās apsūdzētais, pasažieru vietās vēl piecas personas un viena persona bagāžas nodaļā. Personām, kuras apsūdzētais pārvadāja, nebija ceļošanai derīgu dokumentu. Automašīnas apskate turpinājās Valsts robežsardzes /pilsētas nosaukums/ pārvaldes teritorijā. Automašīnas salonā starp priekšējiem sēdekļiem elkoņbalsta nodalījumā atrasts mobilais telefons /nosaukums/ (IMEI 1: /numurs/, IMEI 2: /numurs/), blakus tam balta lapiņa ar tālruņa numuru un dažiem kodiem/parolēm. Minētie priekšmeti tika izņemti.
Glāžu turētājā starp priekšējiem sēdekļiem konstatēta SIM karte "/nosaukums/" /numurs/ /numurs/ ar ietvaru, kas arī izņemta. No fototabulām redzams, ka automašīna /transportlīdzekļa marka/ ir pelēkā krāsā, tajā atradās apsūdzētais un seši nelegāli imigranti (četri vīrieši, viens no tiem bagāžas nodalījumā, un divas sievietes).
Bez tam, apsūdzētā /Persona E/ (/Persona E/) vainīgums par to, ka viņš organizētā grupā mēģināja nelikumīgi pārvietot pāri valsts robežai lielu personu skaitu jeb vainīgums Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā tiek pierādīts ar pirmstiesas kriminālprocesā nopratināto liecinieku /Persona I/ un /Persona J/ liecībām, kuras /Datums / pirmās instances tiesā pārbaudītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu (likuma redakcija spēkā līdz /Datums /).
/Datums / pirmstiesas kriminālprocesā nopratinātais liecinieks /Persona I/ liecinājis (lietas 1.sējuma 12.lapa), ka ir Irānas pilsonis. Irānā iegādājies vīzu uz Krievijas Federāciju, ar mērķi doties tālāk uz Eiropas valstīm, jo Irānā viņš juties nedroši. /Datums / no Krievijas ieradās Minskā. Minskā dzīvoja īrētajā dzīvoklī kopā ar septiņiem Sīrijas pilsoņiem. /Datums / no rīta ar divām mašīnām viņi tika nogādāti uz meža masīvu, kur viņus sagaidīja cilvēks maskā un pārveda uz noteiktu punktu. Šis cilvēks pateica, ka drīz pēc viņiem atbrauks automašīna pelēkā krāsā. Viņi sagaidīja mašīnu, iesēdās tajā un sāka braukt Vācijas virzienā. Latvija bija tikai kā tranzītvalsts un palikt Latvijā viņš nevēlējās. Aptuveni pēc 30 minūtēm mašīnu apturēja un viņus aizturēja.
/Datums / pirmstiesas kriminālprocesā nopratinātais liecinieks /Persona J/ (lietas 1.sējuma 14.lapa) liecinājis, ka ir Irānas pilsonis. Viņa tēvs divus gadus atpakaļ nelegāli caur Latviju aizbrauca uz Vāciju, kur dzīvo pašlaik. Viņš sazinājās ar tēvu, lai tēvs palīdz arī viņam nokļūt Vācijā tādā pašā veidā. Tēvs šādu cilvēku atrada un viņš samaksājis 9000 euro, /Datums / atlidoja no Irānas uz Krieviju. Tad ar mašīnu bija nogādāts uz Baltkrieviju. Minskā dzīvoja hostelī ar trim Afganistānas pilsoņiem. /Datums / viņus ar automašīnu aizveda uz Baltkrievijas-Latvijas robežu. Viņiem paskaidroja, ka cilvēks ievedīs viņus Latvijas teritorijā, līdz vietai, kur viņus "savāks" mašīna un aizvedīs uz Vāciju. Divas naktis viņi nakšņoja mežā. Momentu, kad nokļuva no Baltkrievijas Latvijā, viņš nepamanīja. Pavadonis atveda viņus līdz vietai, kur jau gaidīja mašīna, un pateica, ka ar šo mašīnu viņi tiks nogādāti Vācijā. Viņi iekāpa mašīnā un tā uzsāka kustību. Aptuveni pēc 20 minūtēm automašīnu apturēja un viņi tika aizturēti.
Apsūdzētā aizstāvis iesniegtajā apelācijas sūdzībā norādījis, ka tiesa nepamatoti atzina par pilnībā pietiekamiem un izmantojamiem kā tiešos pierādījumus apsūdzētajam izvirzītās apsūdzības pierādīšanā tikai divu nopratināto nelegālo imigrantu liecības, neņemot vērā un nevērtējot, ka šo liecinieku sniegto ziņu īstums netika pārbaudīts, līdz ar ko, netika noskaidrota objektīvā patiesība, lai būtu pamats celt apsūdzību. Turklāt, šo nopratināto liecinieku sniegto ziņu saturs sniedz tikai informāciju par šķērsoto valstu nosaukumiem, robežu šķērsošanas vietām un naktsmītnēm, bet nesniedz nekādu informāciju par komunikāciju un attiecībām ar automašīnas vadītāju /Persona E/ (/Persona E/). Netika ņemts vērā, ka visi seši nelegālie imigranti pēc to aizturēšanas un aptaujas nekavējoties tika izraidīti no Latvijas valsts. Tādējādi konkrētajā gadījumā aizstāvamajam bija liegtas tiesības uz aizstāvību. Minētā iemesla dēļ nebija pārbaudītas /Persona E/ sniegtās liecības pirmstiesas kriminālprocesā par viņa nodomu atteikties no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas sakarā ar viņa iespējamo dzīvības, veselības apdraudējumu un automašīnas atsavināšanu.
Pārbaudot šādu apsūdzētā aizstāvja apgalvojumu, apelācijas instances tiesa atzīst to par maldinošu, jo no pirmās instances tiesas sēdes protokola redzams (lietas 2.sējuma 17.lapa), ka liecinieku /Persona I/ un /Persona J/ liecības

pārbaudītas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punktu (lietas iztiesāšanas laikā likums bija spēkā), t.i., liecību sniedzējs nav klāt tiesas sēdē tāda iemesla dēļ, kas izslēdz iespēju ierasties tiesā, un tiesa devusi iespēju procesa dalībniekiem izteikties un sniegt savu redzējumu par abu liecinieku sniegto liecību patiesumu un izmantošanu pierādīšanā, kā redzams no tiesas sēdes protokola, - kā apsūdzētais (lietas 2.sējuma 41.lapa), tā prokurors (lietas 2.sējuma 55.lapa) un aizstāvis (lietas 2.sējuma 58.lapa) ir snieguši savu redzējumu un vērtējumu par minēto liecinieku liecībām. Kas attiecas uz aizstāvja sūdzībā norādīto objektīvās patiesības nenoskaidrošanu, izvirzot un uzturot apsūdzību /Persona E/, apelācijas instances tiesa norāda, ka kā valsts apsūdzības uzturētājs, tā aizstāvis, ir pauduši tiesai savu subjektīvo redzējumu par faktu un tiesību normu interpretāciju un noskaidroto objektīvo patiesību (lietas 2.sējuma 53.-62.lapa).
Tāpat apelācijas instances tiesa par maldinošu atzīst apsūdzētā aizstāvja apgalvojumu, ka nebija pārbaudītas /Persona E/ sniegtās liecības pirmstiesas kriminālprocesā par viņa nodomu atteikties no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas sakarā ar viņa iespējamo dzīvības, veselības apdraudējumu un automašīnas atsavināšanu, jo /Persona E/ aizturēšanas protokols (lietas 1.sējuma 19.-20.lapa) un nopratināšanas protokols (lietas 1.sējuma 21.-22.lapa) šādu informāciju nesatur. Līdz ar to, procesa virzītājam nerādās vajadzība veikt procesuālās darbības, lai pārbaudītu šādu versiju. Tikai, nopratināts /Datums / kā aizdomās turētais, /Persona E/ atcerējies, ka viņam bija bailes no šiem cilvēkiem, jo tie varēja viņam uzbrukt, ja viņš gribētu viņus izsēdināt no transportlīdzekļa (lietas 1.sējuma 26.lapa).
Apelācijas instances tiesa liecinieku /Persona I/ un /Persona J/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības atzīst par pieļaujamām pierādīšanā, jo tās iegūtas un nostiprinātas, ievērojot Kriminālprocesa likuma 141.-142., 151.panta prasības, attiecas uz konkrēto kriminālprocesu un to ticamība pārbaudāma, ievērojot Kriminālprocesa likuma 128.panta otrajā daļā paredzētos nosacījumus. Turklāt, abu minēto liecinieku liecības nav vienīgais un izšķirošais pierādījums apsūdzētā vainīguma vai nevainīguma konstatēšanai. Bez tam, abu liecinieku liecības nav pretrunā ar paša /Persona E/ liecībām pirmstiesas kriminālprocesā. Tādējādi, nenopratinot tiesā lieciniekus /Persona I/ un /Persona J/, netika pārkāptas apsūdzētā tiesības uz aizstāvību un taisnīgu tiesu. Arī Kriminālprocesa likuma 501.1 panta 1.punkts noteic, ka jebkuras personas agrāk sniegtu liecību var izmantot pierādīšanā, ja liecības sniedzējs nav klāt tiesas sēdē tāda iemesla dēl, kas izslēdz iespēju ierasties tiesā.
Apelācijas instances tiesai apsūdzētais /Persona E/ (/Persona E/) liecināja, ka sākotnēji piekrita un gribēja izdarīt Krimināllikuma 285.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, bet pēc tam pārdomāja un vēlējās nelegālos imigrantus izsēdināt no automašīnas, un aizbraukt projām. Tāpēc, viņš nepiekrīt, ka ir izdarījis Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, bet atzīst, ka ir izdarījis Krimināllikuma 285.1 panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Nenoliedz, ka noziegumu izdarījis mantkārīgā nolūkā, bet noliedz to, ka noziegumu izdarījis organizētās grupas sastāvā.
Arī apsūdzētā aizstāvis iesniegtajā apelācijas sūdzībā un aizstāve apelācijas instances tiesā norādīja, ka lietā nav iegūti pietiekoši pierādījumi, ka apsūdzētais /Persona E/ (/Persona E/) ir izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu. Apsūdzētā vainīgums viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā spriedumā galvenokārt pamatots ar netiešajiem pierādījumiem, atstājot bez vispusīgas vērtēšanas apsūdzētā sniegtās liecības gan pirmstiesas izmeklēšanas gaitā, gan tiesā. Aizstāvamais visā kriminālprocesa izmeklēšanas laikā konsekventi ir liecinājis un atzinis savu vainīgumu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 285.1 panta otrajā daļā (redakcijā, kas bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī). Aizstāvamā izdarīto darbību kvalifikācija pēc Krimināllikuma 285.panta trešās daļas ir nepareiza, jo, nodrošinot slēptā veidā personu pārvietošanu transportlīdzeklī Latvijas Republikas teritorijā, ar nolūku nokļūšanai uz trešo valsti, ir kvalificējamas kā mēģinājums nodrošināt iespēju personām nelikumīgi uzturēties Latvijas Republikā, attiecīgi kvalificējot šādas darbības pēc Krimināllikuma 285.1 panta. Arī pirmās instances tiesa, analizējot apsūdzētā noziedzīgās darbības, atzinusi, ka, mēģinot pārvietot savā automašīnā nelegālus imigrantus līdz Latvijas-Lietuvas robežai, apsūdzētais nodrošināja tiem iespēju nelikumīgi uzturēties Latvijas Republikā. Līdz ar to, var atzīt, ka apsūdzētā darbības atbilst Krimināllikuma 285.1 panta otrajā daļā paredzētajam noziegumam.
Pārbaudot iepriekš minētos apsūdzētā un viņa aizstāvju argumentus, apelācijas instances tiesa atzīst tos par maldinošiem, jo tie ir pretrunā ar paša apsūdzētā /Persona E/ (/Persona E/) liecībām pirmstiesas kriminālprocesā, tiesā un pirmstiesas kriminālprocesā nopratināto liecinieku liecībām, un pie /Persona E/ aizturēšanas laikā izņemtajā mobilajā telefonā /nosaukums/ apskates laikā fiksēto informāciju (lietas1.sējuma 62.-83., 85.-90., 92.-107.lapa).
/Datums /, nopratināts kā aizturētais, /Persona E/ (/Persona E/) liecinājis (lietas 1.sējuma 21.-22.lapa), ka, sarakstoties lietotnē “Telegram” ar personu ar segvārdu “/segvārds /”, noskaidroja, ka viņa darbs saistīts ar deportētu cilvēku pārvadāšanu no vienas valsts uz citu, iespējams pa visu Eiropu. “/segvārds /” paskaidroja, ka maksās 1000 ASV dolāru par katru pārvesto cilvēku, bet viņš pierunāja pacelt maksu līdz 1200 ASV dolāriem. /Datums / viņš uzrakstīja “/segvārds /”, ka esot gatavs braukt pēc cilvēkiem. “/segvārds /” uzrakstīja, ka viņam

jābrauc uz Latviju, /pilsētas nosaukums/ virzienā. /Datums / viņš ieradās /pilsētas nosaukums/. Braucot no Polijas uz Latviju viņam divas reizes tika pārskaitīta nauda 200 Polijas zloti. Kad viņš ieradās noteiktajā vietā, no krūmiem izskrēja seši cilvēki un viņš paspēja uzspiest pogu, lai atvērtos bagāžnieks. Pieci cilvēki iesēdās mašīnā, bet sestais iekāpa bagāžniekā. Tajā brīdī viņš saprata, ka tie ir "nelegāļi", bet viņam nebija citas izejas, jo nebija naudas atpakaļceļam. Tāpēc viņš nolēma riskēt un cerēja, ka viņam izdosies "nelegāļus" aizvest. Ja viņam izdotos "nelegāļus" aizvest līdz Vācijas robežai, viņš saņemtu 7200 dolārus (1200 dolāri par katru). Darba izpildes nobeigumā viņam vajadzēja nofilmēt videoierakstu, kur "nelegāļi" nosauc savu vārdu un apstiprina, ka viņi esot pie Vācijas robežas.
Iepriekš minētās liecības /Persona E/ (/Persona E/) apstiprinājis, nopratināts kā aizdomās turētais (lietas 1.sējuma 25.-26.lapa).
Liecinieks /Persona M/ tiesai liecinājis (lietas 2.sējuma 16.-17.lapa), ka /Datums / no rīta tika apturēta /Persona E/ vadītā automašīna, kurā apsūdzētais pārvadāja sešas Āzijas izcelsmes personas. Viņš veica sākotnējo personu aptauju, kuras laikā tika noskaidrota pasažieru izcelsme un veikta viņu fotografēšana. Visiem sešiem Āzijas izcelsmes pasažieriem nebija ceļošanas dokumentu. Personas saprata, ka atrodas Latvijā, bet viņu galamērķis bija Vācija. Nelegālie imigranti liecībās norādīja, ka ar automašīnu viņi tika nogādāti Baltkrievijas pierobežas tuvumā. Pavadonis atveda viņus līdz vietai Latvijas teritorijā un lika gaidīt automašīnu, kura viņus aizvedīs uz Vāciju.
Pirmstiesas kriminālprocesā nopratinātie liecinieki /Persona I/ un /Persona J/ liecinājuši (lietas 1.sējuma 12., 14.lapa), ka /Datums / no rīta ar divām mašīnām viņi tika nogādāti uz meža masīvu, kur viņus sagaidīja cilvēks maskā un pārveda uz noteiktu punktu. Šis cilvēks pateica, ka drīz pēc viņiem atbrauks automašīna pelēkā krāsā un aizvedīs uz Vāciju. Viņi sagaidīja mašīnu, iesēdās tajā un sāka braukt Vācijas virzienā. Latvija bija tikai kā tranzītvalsts un palikt Latvijā viņi nevēlējās.
No /Persona E/ (/Persona E/) aizturēšanas laikā izņemtajā mobilajā telefonā /nosaukums/ apskates laikā informācijas redzams (lietas 1.sējuma 62.-83., 85.-90., 92.-107.lapa), ka /Datums / plkst.21.31 apsūdzētais paziņo grupas dalībniekam, ka viņš vēl nav izpildījis nevienu pasūtījumu, tāpēc viņam nav saprotama loģistika. Tad "/segvārds/ /segvārds/ skaidro, ka vieta, kur jāsavāc, ir pierobežas zona, pēc 10-15 km problēmu nebūs. Bet vietā, kur pie tilta vajadzēs izsēdināt, arī ir bīstama, bet ne tik stipri kā mežā. Tad jāuzņem video un jāatstāj personas. Atskaite par darbu ir video, ja tā nebūs, tad nebūs arī samaksas. Apsūdzētais lūdz nosūtīt tilta ģeolokāciju uz Polijas un Vācijas robežas. "/segvārds/ skaidro apsūdzētajam, ka jānofilmē katra persona, prasot, lai nosauc savu vārdu un iet ar kājām pāri tiltam uz Vāciju. "/segvārds/ skaidro, ka uz robežas daudz tiltu un viņa puiši paziņos, pie kura jābrauc, viņš iedos viņam punktu. Plkst.21.45 "/segvārds/" paziņo apsūdzētajam, ka Polijā labāk iebraukt no augšas, no Gdaņskas puses, jo Belostokā ir bīstami. Plkst. 21.46 apsūdzētais paziņo, ka viņam ātri "jāsapako" cilvēki un mierīgi jābrauc uz priekšu, it kā, caur trim valstīm. Vācijā viņus vajag izsēdināt, nofilmēt, un lai viņi nosauc vārdu un uzvārdu un "vācas prom" pa tiltu. Tāpat viņš saprot, ka atpakaļceļā jāatrod apbraucamais ceļš, braukt uz Kauņas pusi un no Kauņas izplānot maršrutu līdz Vācijai. "/segvārds / /segvārds/" paziņo, ka no Kauņas jābrauc uz pilsētu Elk, kas uz Vācijas pusi. Kad būs Elkā, iedos punktu. Uz apsūdzētā paziņojumu, lai labāk iedod tilta koordinātes, "/segvārds/ /segvārds/" iesaka dažus kilometrus pa maģistrāli A2 iebraukt Vācijā, jo uz tiltiem bīstami. /Datums/ plkst.4.26 "/segvārds / /segvārds/" nosūta koordinātes, kur jābrauc, ka tur seši cilvēki, vienu var "iemest" bagāžas nodalījumā. Plkst.6.59 grupas dalībnieks "/segvārds/" nosūta apsūdzētajam norādījumu braucienam: "Kad piebrauksi līdz /pilsētas nosaukums/, rakstīsi /pilsētas nosaukums/. Piebrauksi līdz /pilsētas nosaukums/i, rakstīsi /pilsētas nosaukums/, no turienes brauksi Polijā, rakstīsi Vācija un brauc". Tāpat no /Datums / un /Datums / apskates protokolos fiksētās informācijas un protokolu pielikumiem redzams, ka sadaļā "Foto" konstatētas septiņas bildes ar aplikācijas "Google maps" navigācijas kartēm. Viena bilde ar maršrutu no Kauņas līdz Polijas apdzīvotajai vietai Elk, bet pārējās bildes ar navigācijas maršrutiem /pilsētas nosaukums/ un /novada nosaukums/ apkaimē, ar gala punktu uz lauku ceļa netālu no ciema Ostrovi.
Novērtējot iepriekš minētās apsūdzētā /Persona E/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības kopumā un savstarpējā sakarībā ar tiesā un pirmstiesas kriminālprocesā nopratināto liecinieku liecībām un pie /Persona E/ aizturēšanas laikā izņemtajā mobilajā telefonā /nosaukums/ apskates laikā atrasto fiksēto informāciju, apelācijas instances tiesa atzīst, ka minētie pierādījumi izslēdz saprātīgas šaubas par to, ka apsūdzētais /Persona E/ (/Persona E/) /Datums / ieradās Latvijas valstī, lai /Datums / ar viņam piederošo transportlīdzekli pārvietotu sešus nelegālos imigrantus, kuriem nebija ieceļošanai Eiropas Savienībā derīgu dokumentu, pāri Latvijas Republikas - Lietuvas Republikas robežai, turpmākai viņu pārvešanai līdz Polijas Republikas - Vācijas Federatīvās Republikas robežai. Taču, /Datums / plkst.7.35 /novada, pagasta nosaukums/, uz ceļa P70 /Persona E/ (/Persona E/) vadīto transportlīdzekli apturēja Valsts robežsardzes amatpersonas un /Persona E/ (/Persona E/ kopā ar sešām Āzijas izcelsmes personām aizturēja. Tāpēc /Persona E/ (/Persona E/) Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu neizdarīja līdz galam no viņa gribas neatkarīgu iemeslu dēļ. Līdz ar to, /Persona E/ pamatoti

izvirzīta un uzturēta apsūdzība par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.
Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzēta atbildība par personas nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai, ja to izdarījusi organizēta grupa vai ja šādas darbības izraisījušas smagas sekas, vai arī par liela personu skaita, tas ir, vienā gadījumā vairāk nekā piecu personu nelikumīgu pārvietošanu pāri valsts robežai.
/Persona E/ (/Persona E/) tiek atzīts par vainīgu par to, ka organizētā grupā mēģināja nelikumīgi pārvietot pāri valsts robežai lielu personu skaitu, t.i., vienā gadījumā vairāk nekā piecas personas.
Apsūdzētais /Persona E/ (/Persona E/) noliedz, ka noziedzīgās darbības viņš būtu izdarījis organizētā noziedzīgā grupā, jo neviens no grupas dalībniekiem viņam nav zināms. Arī apsūdzētā aizstāvis iesniegtajā apelācijas sūdzībā norādījis, ka aizstāvamo notiesājošs spriedums pamatots ar pirmstiesas procesā iegūtiem apšaubāmiem un netiešiem pierādījumiem, kas balstās uz nenoskaidrotu, neidentificētu personu komunikāciju no interneta mobilajā aplikācijā "Telegram" sarakstes un vizuālo informāciju no ģeolokācijas kartēm. No lietā esošās sarakstes un sarunām nekļūdīgi var izdarīt secinājumu, ka /Persona E/ nebija pārliecināts par to, ka netiks apmānīts un darbs par nelegālo imigrantu pārvietošanu tiks atlīdzināts. /Persona E/ šaubām arī bija pamats, tādēļ sarunas ar grupas dalībniekiem tika vestas ar viltu un piesardzību un pastiprināja vēlēšanos pieņemt lēmumu un atteikties no iesāktā noziedzīgā nodarījuma.
Apelācijas instances tiesa iepriekš nolēmumā atzina, ka /Persona E/ (/Persona E/), daļēji atzīstot vainīgumu apsūdzībā pēc apsūdzības izvirzīšanas un tiesā, un mainot liecības, ir izraudzījies savām interesēm atbilstošu aizstāvības pozīciju, lai panāktu sev labvēlīgāku inkriminēto darbību juridisko novērtējumu un, līdz ar to, panāktu labvēlīgākas juridiskās sekas. Arī apsūdzētā aizstāvja apelācijas sūdzībā norādītie argumenti apstiprina aizstāvamā izraudzīto aizstāvības pozīciju.
Pārbaudot šādus apsūdzētā apgalvojumus un aizstāvja argumentus, apelācijas instances tiesa norāda, ka Krimināllikuma 21.panta pirmā daļa noteic, ka organizētā grupa ir vairāk nekā divu personu izveidota apvienība, kura radīta nolūkā kopīgi izdarīt vienu vai vairākus noziegumus un kuras dalībnieki saskaņā ar iepriekšēju vienošanos sadalījuši pienākumus.
Tāpat krimināltiesību doktrīnā atzīts, ka organizētā grupa ir īpašs noziedzīgs grupējums, kurā nozieguma sekmīga paveikšana ir atkarīga no katra grupas dalībnieka uzdevuma izpildes, jo uzdevumi ir savstarpēji saistīti, un katra dalībnieka uzdevuma izpilde ir atkarīga no pārējo uzdevumu realizēšanas iecerētajā noziedzīgajā nodarījumā (Krastiņš U., Liholaja V. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2021, 112.lpp.).
Arī Latvijas Republikas Senāta Krimināllietu departaments nolēmumos lietā Nr.SKK-333/2007 unNr.SKK-1/2022 norādījis, ka nodarījuma atzīšanu par izdarītu organizētā grupā nevar ietekmēt apstāklis, ka visi grupas dalībnieki nebija savstarpējā sarunā vienojušies par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Būtiski ir konstatēt, ka katrs grupas dalībnieks, veicot savus pienākumus kopīgo darbību ķēdē, ir apzinājies, ka bez viņa darbojas vēl citas personas, kuras, pildot tām uzdotos pienākumus, sekmē kopīga nozieguma izdarīšanu. Par pienākumu sadales faktu organizētā grupā var liecināt ne tikai personu liecības, bet arī konkrētā saskaņotā rīcība.
/Persona E/ (/Persona E/) noliedz, ka viņš sastāvēja organizētā noziedzīgā grupā, kura nodarbojās ar nelegālu personu iepludināšanu Eiropas Savienībā, pārvietojot tās nelikumīgi pāri Eiropas Savienības valstu ārējām un iekšējām robežām un noliedz, ka konkrētajā gadījumā viņa loma noziedzīgā grupējumā bija pārvietot sešas Āzijas izcelsmes personas, kuras nelikumīgi bija šķērsojušas Latvijas – Baltkrievijas robežu pāri Latvijas – Lietuvas robežai, Lietuvas – Polijas robežai līdz Polijas – Vācijas robežai.
Apsūdzētā /Persona E/ līdzdalība organizētās grupas sastāvā tiek pierādīta ar pirmstiesas kriminālprocesā viņa paša sniegtajām liecībām, kuras objektīvi apstiprinās ar aizturēšanas laikā izņemtajā mobilajā telefonā /nosaukums/ apskates laikā fiksēto informāciju un viņa paša ierašanos Latvijas Republikā.
Nopratināts /Datums / kā aizturētais, /Persona E/ (/Persona E/) liecinājis (lietas 1.sējuma 21.-22.lapa), ka mobilajā aplikācijā "Telegram" čatā "Lodz" ieraudzījis piedāvājumu, ka vajadzīgs vadītājs, lai pārvadātu cilvēkus starp valstīm. Darbs 1-2 reizes nedēļā ar labu atalgojumu. Viņš atsaucās uz šo piedāvājumu un sāka sarakstīties ar sludinājuma autoru. Tā viņš sāka sarakstīties ar personu ar segvārdu "/segvārds /". "/segvārds /" paskaidroja viņam, ka darbs saistīts ar deportētu cilvēku pārvadāšanu no vienas valsts uz citu, iespējams, pa visu Eiropu. "/segvārds /" paskaidroja, ka maksās 1000 ASV dolāru par katru pārvesto cilvēku, bet viņš pierunāja pacelt maksu līdz 1200 ASV dolāriem. Samaksa par darbu bija apsolīta augsta, tāpēc viņš šaubījās, vai šis darbs ir likumīgs. /Datums / viņš uzrakstīja "/segvārds /", ka esot gatavs braukt pēc cilvēkiem. Tad "/persona ar segvārdu/ D" uzrakstīja, ka viņam jābrauc uz Latviju, /pilsētas nosaukums/ virzienā.
/Datums /, braucot līdz /pilsētas nosaukums/, viņš uzturēja kontaktu ar /segvārds/. /Datums / ieradās /pilsētas nosaukums/. /segvārds/ D/segvārds/ uzrakstīja, ka pievienos viņu citai grupai, tur viņam jāgaida darbs. "/persona ar

segvārdu/ D" pievienoja viņu citai grupai lietotnē "Telegram", kur kopā ar viņu bija četri dalībnieki – "/segvārds /", "/segvārds /" un "/segvārds /". Viņš sarunājās tikai ar "/segvārds /", kurš telefoniski koriģēja viņa maršrutu. "/segvārds /" un "/segvārds/" sūtīja tikai īsziņas. Viņam radās iespaids, ka persona "/segvārds /" atbild par loģistiku, jo labi orientējās apvidū un skaidroja, kā jābrauc pēc noteiktām lokācijām. "/segvārds /" meklēja cilvēkus, kuri piekritīs "savākt" cilvēkus, bet "/segvārds /", viņaprāt, bija atbildīgs par finansēm.
Braucot no Polijas uz Latviju, viņam divas reizes tika pārskaitīta nauda 200 Polijas zloti. Līdz vietai, kur viņš uzņēma mašīnā cilvēkus, viņu telefoniski koordinēja "/segvārds /". Kad viņš ieradās noteiktajā vietā, no krūmiem izskrēja seši cilvēki. Pieci cilvēki iesēdās mašīnā, bet sestais iekāpa bagāžniekā. Tajā brīdī viņš saprata, ka tie ir "nelegāļi", bet viņam nebija citas izejas, jo nebija naudas atpakaļceļam. Tāpēc viņš nolēma riskēt un cerēja, ka viņam izdosies "nelegāļus" aizvest. Ja viņam izdotos "nelegāļus" aizvest līdz Vācijas robežai, viņš saņemtu 7200 dolārus (1200 dolāri par katru). Darba izpildes nobeigumā viņam vajadzēja nofilmēt videoierakstu, kur "nelegāļi" nosauc savu vārdu un apstiprina, ka viņi esot pie Vācijas robežas.
/Datums / un /Datums / /Persona E/ (/Persona E/), nopratināts kā aizdomās turētais, liecinājis (lietas 1.sējuma 24.-26.lapa), ka viņš apstiprina liecības, kuras sniedza pēc aizturēšanas.
Šādas apsūdzētā /Persona E/ (/Persona E/) liecības objektīvi apstiprinās ar aizturēšanas laikā izņemtajā mobilajā telefonā /nosaukums/ apskates laikā atrasto fiksēto informāciju (lietas 1.sējuma 62.-83., 85.-90., 92.-107.lapa) un paša apsūdzētā ierašanos Latvijas valstī.
No /Datums / un /Datums / apskates protokolos fiksētās informācijas un protokolu pielikumiem (no 8. līdz 42. attēlam) redzama apsūdzētā un citu organizētās grupas dalībnieku saziņa aplikācijā "Telegram" grupā ar nosaukumu "/Persona /segvārds/, mrWHITE un /segvārds /". /Datums / aplikācijā "Telegram" grupu "/Persona /segvārds/, mrWHITE un /segvārds/" izveidoja persona vārdā "/Persona /segvārds/", kurš nosūtīja ziņu apsūdzētajam, ka izveidotajā grupā viņam būs segvārds "mrWHITE". Tāpat šajā grupā ar apsūdzēto sazinājās persona "/Persona /segvārds/ /segvārds /". Vēlāk šai grupai pievienojās persona "/segvārds /". Saziņa starp grupas dalībniekiem notikusi kā īsziņu veidā, tā arī nosūtot audio (balss) īsziņas un veicot zvanus.
Apsūdzētais ar pārējiem organizētās grupas dalībniekiem ir sazinājies, arī sūtot audio īsziņas. Tiesa secina, ka sākotnēji personas "/Persona /segvārds/" un "/Persona /segvārds/ /segvārds/" noskaidro, kur apsūdzētais atrodas, iesaka ieslēgt ģeolokāciju, lai noskaidrotu viņa atrašanās vietu. "/Persona /segvārds/ /segvārds/" paziņo, ka meklē priekš viņa cilvēkus. "/segvārds/" atbild, ka darbs ir vienmēr. Plkst.21.03 apsūdzētais nosūtīja balss īsziņu, norādot, kā automašīnā var iesēdināt sešus cilvēkus. Viņa mašīnai ir tonēti logi un viņu neapturēs, ja neizdarīs pārkāpumu. "/segvārds/" skaidro, ka viņam ir seši cilvēki, no rīta pāries robežu. Apsūdzētais paziņojis, ka viņam nav naudas, lūdz pārskaitīt viņam kaut cik ēdiena iegādei. Tad "/segvārds/" raksta, lai iet pie bankomāta, puiši viņam pārskaitīs 50 ASV dolārus. Apsūdzētais lūdz, lai ar viņu sazinās "/Persona /segvārds/". Notiek sarakste starp "/Persona /segvārds/" un "/segvārds/" par naudas pārskaitīšanu savā starpā. "/segvārds/" dod padomus apsūdzētajam, ka vajag apbraukt policijas posteņus, lai skatās navigāciju. Plkst.21.26 "/persona ar segvārdu /segvārds/" paziņo, ka viņš atrodas pie bankomāta un tūlīt pārskaitīs apsūdzētajam no "/segvārds/ /segvārds/ saņemto naudu. "/segvārds/ nosauc ciparu kodu un lūdz naudu pārskaitīt apsūdzētajam ("/Persona E/"). Apsūdzētais pateicās, nosūta ciparu kombināciju. Plkst.21.31 apsūdzētais paziņo, ka viņš vēl nav izpildījis nevienu pasūtījumu, tāpēc viņam nav saprotama loģistika. Tad /persona ar segvārdu//segvārds/ skaidro, ka vieta, kur jāsavāc, ir pierobežas zona, pēc 10-15 km problēmu nebūs. Bet vietā, kur pie tilta vajadzēs izsēdināt, arī ir bīstama, bet ne tik stipri kā mežā. Tad jāuzņem video un jāatstāj personas. Atskaite par darbu ir video, ja tā nebūs, tad nebūs arī samaksas. Apsūdzētais lūdz nosūtīt tilta ģeolokāciju uz Polijas un Vācijas robežas. Plkst.21.56 apsūdzētais paziņo, ka viņš ir uz sakariem, brauks uzpildīt mašīnu, paēst, kā arī vēlreiz atkārto savas darbības, kuras jāveic, atvedot personas līdz Vācijai. "/Persona /segvārds/" pajautāja, vai apsūdzētais saņēma naudu, uz ko apsūdzētais atbildēja: "Jā!". /Datums / plkst.4.26 "/persona ar segvārdu/ /segvārds/" jautā, vai "/Persona E/" šeit. Apsūdzētais atsaucās. "/persona ar segvārdu/ /segvārds/" nosūta koordinātes, kur jābrauc, ka tur seši cilvēki. Plkst.4.58 minētajai "Telegram" grupai čatam pievienojās persona "/segvārds/", kura nosūtīja balss īsziņu. Notiek balss īsziņu apmaiņa starp visiem grupas dalībniekiem. Plkst.5.37 apsūdzētais paziņo, ka ir uz vietas, bet neviena nav. "/persona ar segvārdu/ /segvārds/" raksta, lai noslāpē mašīnu un gaida, tūlīt atnāks. Tad "/segvārds/" raksta, ka iet pie viņa mašīnas, tūlīt izies. Redzams, ka /Datums / starp apsūdzēto un "/persona ar segvārdu /segvārds/" notika savstarpēja zvanu komunikācija. Plkst.5.36 apsūdzētais paziņo "/persona ar segvārdu /segvārds/", ka viņi vēl sēž mežā, lai vienkārši iznāk uz C vietu un viss. Tāpat apsūdzētais prasa izsūtīt viņam atpakaļceļa maršrutu. Plkst. 5.54 "/persona ar segvārdu /segvārds/" nosūta maršrutu navigāciju. Plkst.6.59 "/persona ar segvārdu /segvārds/" nosūta norādījumu braucienam: "Kad piebrauksi līdz /pilsētas nosaukums/, rakstīsi /pilsētas nosaukums/. Piebrauksi līdz /pilsētas nosaukums/, rakstīsi /pilsētas nosaukums/, no turienes brauksi Polijā, rakstīsi Vācija un brauc". Tad apsūdzētais

saņēma vēl divus zvanus no “/persona ar segvārdu /segvārds/”, nosūtīja viņam ciparu kombināciju un plkst.7.03 uzrakstīja, ka izbrauca.
Novērtējot apsūdzētā iepriekš norādītās liecības kopumā un savstarpējā sakarībā ar ziņām, kas saglabātas apsūdzētā mobilajā telefonā /nosaukums/, apelācijas instances tiesa konstatē, ka apsūdzētajam bija zināma noziedzīgās grupas organizatoriskā struktūra un lomu sadale tajā. Sarakste starp apsūdzēto un citiem organizētās grupas dalībniekiem pierāda apsūdzētā nodomu piedalīties nelegālo imigrantu nelikumīgā pārvietošanā no Latvijas uz Lietuvu un tālāk caur Poliju līdz Vācijai. Tāpēc, pamatojoties uz iepriekš lēmumā norādītajiem tiesā pārbaudītiem pierādījumiem, apelācijas instances tiesa konstatē, ka apsūdzētais /Persona E/ (/Persona E/) bija pēdējais posms organizētajā grupā un tiešais Krimināllikuma 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izpildītājs, un par viņa patieso nodomu pārvietot nelegālos imigrantus pāri Latvijas valsts robežai liecina viņa faktiski veiktās darbības gan pirms noziedzīgā nodarījuma uzsākšanas, gan izdarīšanas laikā. Līdz ar to, nav tiesiska pamata atzīt par patiesībai atbilstošu apsūdzētā aizstāvja apelācijas sūdzībā norādīto apgalvojumu, ka /Persona E/ (/Persona E/) bija atteicies no noziedzīgā nodoma īstenošanas. Bez tam, novērtējot visus iepriekš minētos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pierādījumi izslēdz saprātīgas šaubas par to, ka /Persona E/ (/Persona E/) Krimināllikuma 285.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas saistīts ar liela skaita personu pārvietošanu pāri valsts robežai, izdarījis organizētā grupā.
Pārējos apsūdzētā aizstāvja apelācijas sūdzībā norādītos argumentus un apsūdzētā aizstāves izteiktos apgalvojumus apelācijas instances tiesa nolēmumā neiztirzās un neizvērtēs, jo tie satur apsūdzētā aizstāvju subjektīvo viedokli par pierādījumu novērtējumu un nerada saprātīgas šaubas par /Persona E/ (/Persona E/) vainīgumu uzturētajā apsūdzībā.
Atbilstoši Krimināllikuma 7.pantā noteiktajai noziedzīgo nodarījumu klasifikācijai /Persona E/ (/Persona E/) tiek atzīts par vainīgu smaga nozieguma izdarīšanā, par kuru Krimināllikuma 285.panta trešās daļas sankcijā tās aktuālajā redakcijā (kā arī likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 19.10.2023.) paredzēts vienīgais pamatsods - brīvības atņemšana uz laiku no diviem līdz astoņiem gadiem un papildsodi – mantas konfiskācija vai bez mantas konfiskācijas, probācijas uzraudzība uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.
Pārbaudot pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /Persona E/ noteikto sodu attiecināmībā uz apsūdzētā apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem un prokurora apelācijas protestā izteikto lūgumu un norādītajiem argumentiem, apelācijas instances tiesa atzīst, ka apsūdzētā iesniegtā apelācijas sūdzība ir jānoraida, jo pirmās instances tiesa, nosakot sodu apsūdzētajam, jau ir ņēmusi vērā un izvērtējusi argumentus, uz kādu pamata apsūdzētais lūdz samazināt viņam piespriesto sodu. No pirmās instances tiesas sprieduma redzams, ka pirmās instances tiesa detalizēti un vairākkārt izvērtējusi izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, noziedzīgā nodarījuma rezultātā iestājušās un iespējamās sekas, vainīgā personību. Bez tam, neskatoties uz to, ka apsūdzētais būtiski grozījis liecības, tiesa, pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2.punktu, par /Persona E/ atbildību mīkstinošo apstākli atzinusi, ka viņš aktīvi veicināja noziedzīgā nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu, sniedzot ziņas, par noziedzīgā nodarījumā iesaistītajām personām.
Ņemot vērā minēto, pirmās instances tiesa secināja, ka, lai sasniegtu speciālās un vispārējās prevencijas mērķi, /Persona E/ (/Persona E/) ir jāpiemēro brīvības atņemšanas sods, zem sankcijā paredzētās vidējās robežas.
Savukārt, prokurors iesniegtajā protestā norādījis, ka pirmās instances tiesas piespriestais sods /Persona E/ (/Persona E/) noteikts, neizvērtējot pilnībā Krimināllikuma 46.pantā paredzētos soda noteikšanas vispārīgos principus, līdz ar to, sods nesasniegs Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi. Tiesa nepamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2.punktu atzinusi par /Persona E/ (/Persona E/) atbildību mīkstinošu apstākli to, ka viņš aktīvi veicināja noziedzīgā nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu, sniedza ziņas par noziedzīgā nodarījumā iesaistītajām personām. Šajā sakarā tiesa neņēma vērā un nevērtēja to, ka konkrētajā gadījumā izmeklēšanai jau bija zināma tā informācija, ko /Persona E/ (/Persona E/) sniedza pirmstiesas kriminālprocesā. Tas vien apstāklis, ka /Persona E/ (/Persona E/) uzreiz nopratināšanas laikā atzinās un neatteicās liecināt par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļiem, nenozīmē to, ka viņš aktīvi veicināja noziedzīgā nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu. Bez tam, tiesa nosakot brīvības atņemšanas ilgumu /Persona E/ (/Persona E/), nepietiekoši rūpīgi un objektīvi izvērtēja izdarīto noziegumu ģeopolitiskās situācijas kontekstā, neņemot vērā viņa izdarītā noziedzīgā nodarījuma kaitīgumu – liela personu skaita pārvietošana pāri valsts robežai un nozieguma izdarīšana organizētā grupā. Pamatojoties uz minēto, prokurors lūdza atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /Persona E/ (/Persona E/) piespriesto sodu un, pieņemot jaunu spriedumu, piespriest /Persona E/ (/Persona E/) sodu - brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem.
Apelācijas instances tiesa, pārbaudot prokurora protestā norādītos argumentus, atzīst, ka protests iesniegts pamatoti, bet protestā izteiktais lūgums apmierināms tikai daļēji.

Apelācijas instances tiesa atzīst par pamatotu prokurora argumentu, ka pirmās instances tiesa nepamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2.punktu atzina par /Persona E/ (/Persona E/) atbildību mīkstinošu apstākli, ka viņš aktīvi veicināja noziedzīgā nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu, sniedza ziņas par noziedzīgā nodarījumā iesaistītajām personām, jo šāds atzinums ir pretējs tiesas izmeklēšanas laikā noskaidrotajiem apstākļiem.
No paša apsūdzētā un tiesā nopratināto liecinieku liecībām izriet, ka /Persona E/ (/Persona E/) izdarītais noziedzīgais nodarījums bija atklāts uzreiz, apturot /Persona E/ (/Persona E/) vadīto transportlīdzekli. Uzreiz pēc aizturēšanas /Persona E/ (/Persona E/) sniedza liecības par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļiem, kas pēc būtības jau bija zināmi procesa virzītājiem. Pēc apsūdzības izvirzīšanas /Persona E/ (/Persona E/) mainīja savas iepriekš sniegtās liecības, noliedzot, to, ka nelikumīgi mēģināja pārvietot personas pāri Latvijas valsts robežai un to ka noziedzīgās darbības izdarījis, izpildot savu lomu organizētās grupas sastāvā.
Apelācijas instances tiesas ieskatā, iepriekš minētie apstākļi nevar būt pamats, lai tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 2.punktu par apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli atzītu to, ka apsūdzētais aktīvi veicinājis noziedzīgā nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu, līdz ar to, samazinātu vainīgajam piemērojamā soda mēru.
Ņemot vērā, ka pirmās instances tiesas kļūdaini konstatētais atbildību mīkstinošais apstāklis /Persona E/ (/Persona E/) ir ietekmējis piespriesto sodu, apelācijas instances tiesa, daļēji apmierinot prokurora protestā izteikto lūgumu, atceļ pirmās instances tiesas spriedumu un noteic /Persona E/ (/Persona E/) bargāku sodu.
Pārējie prokurora protestā norādītie argumenti, uz kādu pamata prokurors lūdzis piespriest vainīgajam bargāku sodu tiek noraidīti, jo tie nav saistīti ar nepareizu Krimināllikuma vispārīgajā daļā paredzēto soda noteikšanas principu neievērošanu, bet ir prokurora pieņēmumi, kas balstās uz subjektīvo viedokli, vai ir argumenti, kas pārrakstīti no likuma "Grozījumi Krimināllikumā" anotācijas un kas neapstiprinās ar izskatāmajā lietā noskaidrotajiem apstākļiem, bet ir tikai pieņēmumi.
Pārbaudot pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /Persona E/ piederošās automašīnas /transportlīdzekļa marka/ un mobilā telefona - /nosaukums/ (IMEI 1: /numurs/, IMEI2:/numurs/) konfiskāciju, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums šajā daļā ir likumīgs un pamatots, jo lietā atrodošies un tiesas sēdēs pārbaudītie pierādījumi apstiprina, ka apsūdzētajam piederošā automašīna /transportlīdzekļa marka/, Polijas Republikas reģistrācijas numura zīme /numura zīme/, un mobilais telefons /nosaukums/ bija izmantoti kā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas rīki.
Krimināllikuma 70.12 panta pirmā daļa noteic, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas priekšmets ir rīki un līdzekļi, kuri bija paredzēti vai tika izmantoti noziedzīgā nodarījuma izdarīšanai. Savukārt, minētā likuma panta otrā daļa noteic, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas priekšmetus konfiscē.
Pirmās instances tiesa, pieņemot spriedumu, Krimināllikuma 70.12 panta prasības ir ievērojusi.
Tāpat, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 5.punkta prasībām, pirmās instances tiesa pamatoti no apsūdzētā valsts labā piedzinusi 476,92 euro, t.i., procesuālos izdevumus, kas valstij radušies sakarā ar apsūdzētajam piederošās automašīnas /transportlīdzekļa marka/ glabāšanu Nodrošinājuma valsts aģentūrā un automašīnas realizāciju.
Pirmās instances tiesa, pieņemot /Persona E/ (/Persona E/) notiesājošu spriedumu, atstāja negrozītu, līdz spriedums stāsies spēkā, apsūdzētajam pirmstiesas kriminālprocesā piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumā turēšanu. Iztiesājot lietu apelācijas instances tiesā, apelācijas instances tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu /Persona E/ (/Persona E/) piemērotā drošības līdzekļa grozīšanai vai atcelšanai. Līdz ar to, /Persona E/ (/Persona E/) piemēroto drošības līdzekli - apcietinājumā turēšanu jāturpina piemērot līdz soda izpildes uzsākšanai.
Apelācijas instances tiesā apsūdzētā /Persona E/ (/Persona E/) intereses aizstāvēja zvērināta advokāte Lolita Vinogradova, kura centās pārliecināt tiesu, ka par uzturēto apsūdzību aizstāvamais atzīts par vainīgu nepamatoti, t.i., pretrunā ar lietā atrodošies pierādījumiem.
Saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību", aizstāvei Lolitai Vinogradovai pienākas samaksa no valsts līdzekļiem 160 (viens simts sešdesmit) euro par apsūdzētā interešu aizstāvību apelācijas instances tiesā.
Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem, ir attiecināma uz procesuāliem izdevumiem. Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmajā daļā noteikts, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem. Tātad, saskaņā ar minēto, no apsūdzētā valsts labā jāpiedzen 160 (viens simts sešdesmit) euro kā samaksa par aizstāves darbu kriminālprocesā
Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību, kas tādā gadījumā tiek segta no valsts līdzekļiem, ir personai, kuras mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju

samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem. Arī Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtā daļa noteic, ka procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, ja persona, no kuras tie piedzenami, ir maznodrošināta vai trūcīga.
Lai arī lietā nav iesniegti dokumenti, kas apstiprinātu, ka /Persona E/ (/Persona E/) ir trūcīga vai maznodrošināta persona, tomēr, iepazīstoties ar lietā atrodošās personību raksturojošām ziņām, kuru patiesumu pārbaudīt nav iespējams, apelācijas instances tiesa atzīst, ka apsūdzētā pašreizējais mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem. Līdz ar to, apelācijas instances tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punktu un 368.panta ceturto daļu, atbrīvo apsūdzēto /Persona E/ (/Persona E/) no procesuālo izdevumu samaksas par valsts nodrošināto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā.
Rezolutīvā daļa
Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu un 565.panta ceturto daļu, Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
nosprieda
atcelt Latgales rajona tiesas 2024.gada 18.marta spriedumu daļā par /Persona E/ (/Persona E/) atzīšanu par vainīgu Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un piespriesto sodu.
Pieņemot atceltajā daļā jaunu spriedumu,
/Persona E/ (/Persona E/) atzīt par vainīgu Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 285.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšana uz 4 (četriem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.
Pārējā daļā Latgales rajona tiesas 2024.gada 18.marta spriedumu atstāt negrozītu.
Atbrīvot /Persona E/ (/Persona E/) no procesuālo izdevumu 160 (viens simts sešdesmit) euro samaksas par aizstāvja darbu apelācijas instances tiesā.
Argumentēts apelācijas tiesas nolēmums būs pieejams 2025.gada 24.janvārī.
Apelācijas instances tiesas nolēmumu 10 darbdienu laikā no tā pieejamības dienas var pārsūdzēt vai noprotestēt Augstākajā tiesā par kasācijas iemesliem, kas paredzēti Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā, sūdzību vai protestu iesniedzot Latgales apgabaltiesā.
Tiesas sēdes priekšsēdētājs (*/paraksts/A.Strauts
Tiesnese D.Skudra
Tiesnese V.Sokolova
*Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.